

Délibáb

16. SZÁM

14
FILLÉR

RÁDIOMŰSOR
MÉRTÉKES SZÁMIG

JUNE TRAVIS
Amerika első számú
rádiókedvence
(NBC foto)

kl.
s.

16s.
rby
ajó-
en-
og-
26.
vas
ngol
kör-
szó-
per.

par.
na.

eljes
. A
éjtői
D.,
rtos
Sz.,
Bp.,
tek.

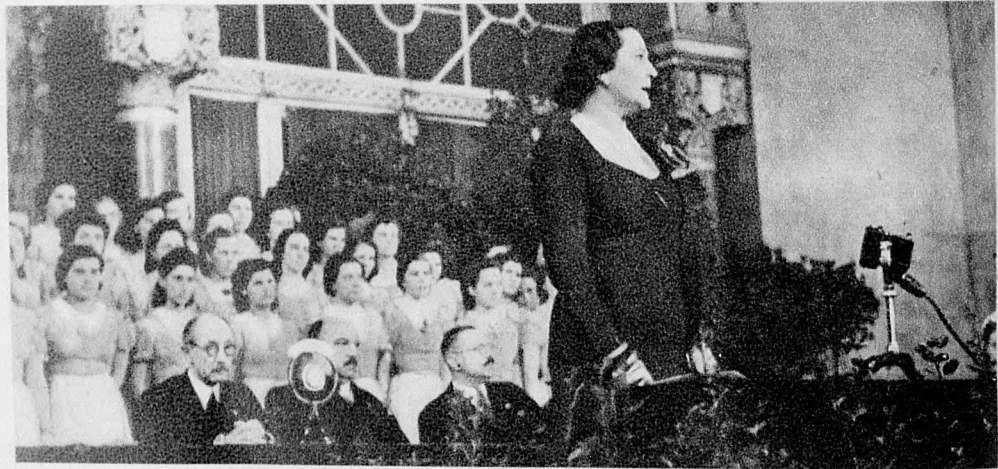
A Főméltóságú Asszony, József Ferenc kir. herceg, Kelemen Krizosztom, Karafiáth Jenő főpolgármester a Tormay Cecil emlékünnepelelyen *(Schäffer felv.)*

A Sajtókamara ülése. Középen gróf Teleki Pál miniszterelnök.

Vitéz Kolosváry-Borosa Mihály ünneplő beszédét mondja a Sajtókamarában a Főméltóságú Kormányzó Ur arcképének leleplezése alkalmából *(MEI felv.)*

T. Mátray Erzsi szaval a Tormay Cecil emlékünnepelelyen. Elöl gróf Teleki Pál miniszterelnök, Hóman Bálint vallás- és közoktatásügyi miniszter, Fáy István államtitkár *(Schäffer felv.)*

XIV. é.
Előf.
évre
Szer

Ne
ho
jü
a
ka
be
bi

14
FILLÉR

Délibáb

Színházi hetilap

Felelős szerkesztő:
BIBÓ LAJOS

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 1 pengő 80 fillér, félévre 3 pengő 60 fillér. Biztosítással kombinálva negyedévre 2 pengő 60 fillér, félévre 5 pengő 20 fillér, egy hónapra 90 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 14 fillér. Franciaországban Frs. 1.50, Jugoszláviában 2 dinár, Romániában 7 lei.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII., Dohány uca 12. Telefon: 14-23-39, 14-23-50.
Postatakarékpénztári befizetési lap száma: 9244.

Nemzeti Színház: Furulyaszó. Szabó Sándor, Szelezky Zita (Wellesz felv.)

Nem kapták meg a biztosítási kötvényt. Több biztosítósos előfizető azzal a panasszal fordult hozzánk, hogy a biztosítási kötvényt nem kapták meg a kézbesítő hanyagsága folytán. Kérjük ezeket az előfizetőket, hogy jogaik megóvása céljából okvetlenül követeljék a kötvényt a kézbesítőtől. Kiadóhivatalunkkal pedig haladéktalanul közölnék, ha bármely okból nem kapták meg a kötvényt, hogy mióta előfizetők és hányszor nem kapták meg a lapot. Mihelyt beérkezik a panasz, nyomban intézkedünk a kivizsgálás iránt. Eddig több mint 2000 elhunyt biztosított előfizető hozzátartozója kapta meg a temetkezési segélyt. Több mint 500.000 pengőt fizetett ki eddig a biztosító.

Furulyaszó

Szabó Sándor, Szelezky Zita, Lehotay Árpád, Berky Lili, Gobbi Hilda, Gózon Gyula

A NEMZETI SZÍNHÁZ UJDONSÁGA

Babay József darabjai — a mesejátéktól a parasztvígjátékig — mindig „Somogyország”-ban játszanak. Izes milió és andalító szeretet napsugara jellemzi írásait. Legújabb darabjáról, a „Furulyaszó”-ról ugyanezt mondhatjuk. A szerző vígjátéknak nevezi. A bíráló azonban mégsem tudja, operett, bohózat, mese, idill-e?

Talán leginkább a népszínművet közelítené meg, ha több dal volna benne, és élceiben kevesebb lenne a naturalizmus. A közönség ellenben nem ilyen akadékoskodó: nevet és meghatódik. Aki pedig a közönséget megnevetetni és meghatni tudja, annak nyert ügye van. Igaz, a furulyaszó csodája (amelyel a legény a morcos leendőbeli apóst kibékíti) egy kicsit az idej „Énekes madarat”, az öreg asszony szerepe — vidám műfajban — az ugyancsak idej „Végrendelet”-et idézi, s ha nagyon keresnők, Móricz Zsigmondban, egyik ágról, Csiky, Csepreghy és Gárdonyi irányában a másik ágról még több őst is felkutathatnánk. De van benne sok eredeti kedvesség is: az előhang aranyos bemutatkozása, melyben a szorongatott fiatal szerelmespár (az ennivalóan kedves Szelezky Zita és Szabó Sándor) megkér, hogy „Igön tisztölt úri népek segélljenek minket”, s amelynek különben bájos díszlete is megérdemelte a nyíltszíni tapsot, — kedves a vacsorajelenet, melyben az örömszülők összeveszése miatt kiutasított vőlegényt ismét visszafogadják: előbb az asztalszéltre ültetve, aztán nagyapó és nagyanyó suskusa folytán egy-egy székkal mindig közelebb hozva a szépséges menyasszonyhoz. Az összeveszés oka ötszáz pengő, melyet a talált pénzből letagad a fiú apja, mikor a pénz jogos tulajdonosa, a kupec a csendőrrel s a feljelentő kikoszarozott kéréssel, a bicegő Tóddal a lány apjához jön érte. Az egész bajt az öregasszony, Gáspár édesanyja csinálta, aki szeretett unokájának, Veronkának gazdagabb kérését akart és kéretlen a házba hozta Tódot, — illetve a mátyásmadár, amely — pardon! „aki!” — folyton beleszól az emberek dolgába. Bevalljuk, nem nagyon szereti a kritikus, ha madár játszik főszerepet. „Rőttenetős ám ez” — ez az a mondat, amit a legmeggyőzőbb tisztasággal ejt ki a Mátyás, — de el kell ismerni.

Szathmáry Margit, Szabó Sándor

Délibáb

sokat neveltünk művészetének. Gobbi Hilda remek öreg-asszonyért meg kell az egész „nagyamamakomplexumot” is bocsátani. Törékeny alakja ellenére is kissé érdes, hamuszínvénre maszkírozott arca mellett is vérbő egyénisége tökéletesen kifejezte a szerző elgondolásait. Ahogy haldokolva, mind sebesebben, lázasan és töredezve, dadogva, rebegve hívja az „öregemet, öregemet” — felejthetetlen. A csábító kupec és a negyvenéves rosszravitt lány jelenetet elengedtük volna. Gáspár gazda mindenkit ötpercenként kiparancsol afeletti bosszúságában, hogy vissza kell adnia a pénzt. Kár, hogy az egyébként délceg és jóvágású Gáspár gazdáról (Lehotay Árpád) csak az I. felvonás vége felé derül ki, hogy nem ellenszenves, de becsületes, s a sokkal inkább becsületes embert alakító Bodnár Jenő szerepéről, Sándor gazdáról, hogy — nem az. A nézőnek a bicegő Tódor kigúnyolása, valamint a szüleinek ez esetben érthető szeretete feletti figúrálás nem neveltető. A haldok-

Gobbi Hilda, Hosszu Zoltán

a sík az, amelyen Babay a legjobban megállja helyét s ahol gyönyörködött a mesevilág levegőjével. A „Furulyaszó” reális talajából kihajtó színes virágok, cselekedetek, emberek élnek és mégis — mintha a mesebe tartoznának. A kérdést a közönség nem tudta eldönteni, de így is jól szórakozott és lelkes tapsaival többször hívta ki függöny elé Szelezcky Zitát, Szabó Sándort, Gózont, Patakit, Lehotayt, Pethest és a többi szereplőket.

r. a.

Berky Lili, Gózon Gyula

lás kicsúfolását eddig csak egyes olasz szatírákból ismertük. Ez a haldoklás azonban nem szatíra. Itt a szegény öreg-asszony valóban haldoklónak érzi magát. És csak a pénz támasztja fel. Az a pénz, amit idealizáló népszínműben oly szokatlan mohósággal keresnek, realista darabban pedig oly szokatlan nagylelkűséggel adnak fel, s amit az öregasszony eldugott, de elfelejtette hová, s most halottaiból is inkább feltámad, csak hogy megtalálja. Hosszu Zoltán Űzletes Jánosának elnéztük a „biznic”-ről szóló vezércikkét — valamint a II. felvonás bájos kelengyevarró-jelenetének szölamait. Mesejátéknak az egész darabot jobban szeret-tük volna. Így is kellemes estét tölt azonban a közönség, hála a kiváló szereplőknek és a darab friss ütemességéről gondoskodó rendezőnek, Nagy Adorjánának.

A Nemzeti Színház közönsége még emlékszik Babay régebben bemutatott „Csodatükör” című mesejátékára. Ez

M. Iványi Irén, Tapolezay Gyula

Délibáb

Három huszár

A Fővárosi Operett-
színház sikerrel mu-
tatta be K. Malász
Gyula, Szilágyi
László, Buday Dé-
nes nagy operettjét
„Három Huszár” cí-
men. Az érdekes
szöveg, hangulatos
muzsika, látványos
előadás nagyon tet-
szett a közönségnek

Képeink a darabból.
1. Solthy György,
Szondy Biri, Pálóczy
László. 2. Gervay
Marica, Pártos Gusztáv. 3. Kiss Manyi,
Peti Sándor, ifj. La-
tabár Árpád. 4. La-
tabár Kálmán, Kis
Manyi. 5. D. Kovács
József

A s-
gának
tikus,
szerzőj
nehéz,
kritiku
feljebb
szemből
lagossá
követke
elég sz
művés
zódott,
igyeke
a koll
ó men
is van
jellepe
ről. S
aki a
Ilyen

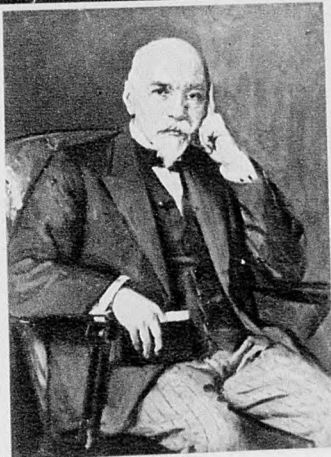
A
Gizi

A Kulissza mögött

M.G.M. FOTO

A színházi világnak és a szorosabban vett kulisszák világának is nagy gyásza van. Porzsolt Kálmán, a kitünő kritikus, a Népszínház volt igazgatója, több sikeres színdarab szerzője elhunyt. Porzsolt évtizedek óta végezte a kritikát nehéz, felelősségteljes munkáját. Az úgynevezett jóindulatú kritikus táborhoz tartozott, aki sohasem vágott le senkit, legfeljebb valóban kritizált. Elnéző volt az esetleges hibákkal szemben, de sohasem fukarkodott a dícséreteken. Tárgyilagosságra és jóindulatára vonatkozólag a legjellemzőbb a következő eset. Évekkel ezelőtt Porzsolt szokásától eltérőleg, elég szigorú bírálatot írt a Vígszínház azóta már híressé vált művésznőjéről. Az idők folyamán aztán Porzsolt meggyőződött, hogy bírálata tévedésen alapult és azt mindenképpen igyekezett jóvátenni. Nemesak színházi kritikáiban, hanem a kollégák előtt társaságban is állandóan hangoztatta, hogy ő mennyire tévedett, hogy bármilyen hosszú kritikai mullja is van valakinek, nem formálhat jogot arra, hogy egyszeri fellépés után véleményül mond hasson valakinek a tehetségéről. Szóval szinte lelkiismeretfurdalásai voltak éppen öneki, aki a legenyhébben bírálta minden kritikus kartársa között... Ilyen volt Porzsolt...

Porzsolt Kálmán
(Endre Sándor festménye)

A Romeo-kérdés tehát megoldódott. Az a terv, hogy Bajor Gizi játssza — nem Juliát, hanem Romeót, ügylátszik,

teljesen el marad, vagy legalább is elhalasztódott. Romeót nem Bajor Gizi fogja játszani, hanem Szabó Sándor, Juliát pedig Szelezky Zita. A két fiatal nemzetiszínházi tag egyébként már is — jubilál. A Romeo lesz a harmadik színdarab, amelyben partnerek. Az csak természetes, hogy ezt a nagy jubileumot legalább is — bankettel fogják megünnepelni. A Romeo érdekessége az is, hogy Láncezy Margit ezúttal anyaszerepben mutatkozik be. Capuletét játssza.

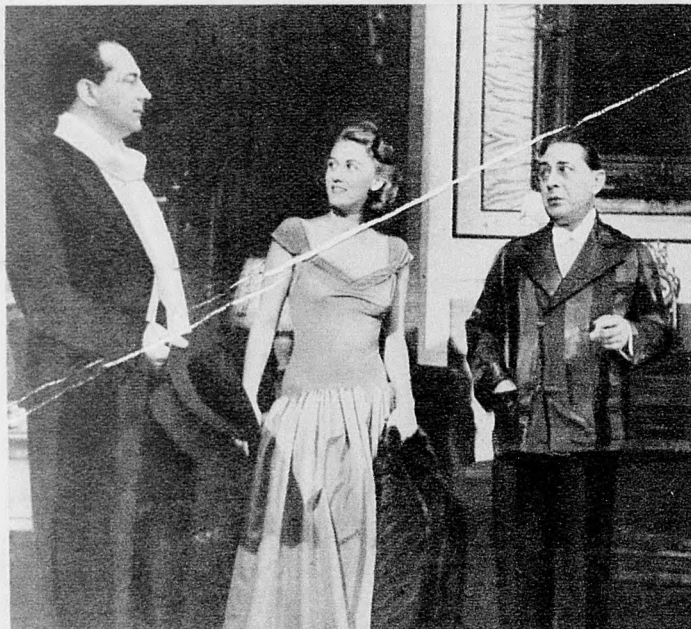
Szelezky Zitának és Szabó Sándornak Füstös bácsi, a Nemzeti Színház szereposztója átadja a Romeo és Júlia szerepét

arabból.
György.
Pálóczy
Gervay
os Guszt
s Manyi,
, ifj. La-
d. 4. La-
án, Kiss
. Kovács
ef

Vígszínház: az „Angoramacska” próbáján. Lázár Mária, Ajtay, Fejes Teri, Dénes György

Egy érdekes jelenet a „Pezsgős vacsora” című szindarabból. Hajmássy, Simor Erzs, Törzs

Amikor megkérdezték Láncey Margitot, hogyan érzi magát anyagszerepben, nevére felelt:

— Ne hagyják figyelman kívül, hogy én nem mostani anyát játszom, hanem egy 300 év előtti mamát. Capuletne mindössze 29 éves volt.

A remek Vaszary Piroska, aki igazán kitünő komika s akinek mindig a legnagyobb sikerei vannak, most váratlanul a kritikusok mérges nyílzáporába került. A kritikusok azt kifogásolták, hogy Vaszary Piroska túlságosan sokat óbégat a „Pezsgős vacsora” című darabban. Vaszary ugyanis egy rákospalotai nyugdíjas tanítónőül játszik a darabban, akinek a leánya Pesten díszítő-leány s akil hiába várnak haza Szilveszter éjszakáján. Így tehát a szegény asszony jogosan óbégat.

— Ha már ilyen jogosan síkoltozik Vaszary, akkor meg miért kifogásolták egyesek ezt a nagy jajgatást — kérdezte egy színházi befentes a darab egyik szereplője.

— Azért — felelte a befentes, — mert éppen Szilveszterkor lörlénik. Szilveszterkor pedig nem szokás egy kis kiruccanásért olyan nagy patáliát csinálni.

Somló Istvánnak nagyon tetszett R. L. Scheriff: „A világ vége” című műve.

Tavasszal a magánszínházaknál hagyományos szokás szerint operettel, revüt szoktak előadni. A színházak igazgatói úgy gondolkodnak, hogy tavasszal csak könnyebb műfaj iránt érdeklődnek. (Hogy aztán mennyiben van igazuk, erről nagyonis lehetne vitatkozni.) A Vígszínház az „Angoramacska” című operettel készül Lázár Máriával és Fejes Terivel a két fő női szerepben. A Royal Színház burleszket fog játszani. A Városi kimondott nagy revüt. Az Andrássy Színháznak zenés darab lesz a kövélkező újdonsága. A Bel-

Kálmán Etelka, a M. kir. Operaház balerinája nagy sikerrel szerepelt a Magyar Politikai Foglyok Segélyező Bizottságának Városi Színházban rendezett díszelőadásán, ahol három szólótáncot mutatott be (Lari felv.)

Délbáb

te a béri-
en Szil-
Szilvesz-
okás egy
yan nagy

nagyon
riff: „A
tíve.

gánszín-
yos szo-
et, revűt
színházak
lkodnak,
könnyebb
eklődnek.
iben van
is lehel-
gyszínház
című
ár Mári-
pel a két
A Royal
fog ját-
imondott
Andrássy
rab lesz a
A Bel-

városi Színház egészen köny-
nyű bohózatot szándékozik
bemutalni. Szóval operett, re-
vű, zenés darab az egész vo-
nalon. Amikor aztán az
egyetlen kimondott operett-
színház igazgatója erről érle-
sült s amikor tőle kérdezték
meg, hogy ezekután ő most
mily szándékozik játszani, ezt
felelte:

— Ezekután az operett-
színháznak, ügylátszik, nem
lehet más feladata, minthogy
színre hozza — a Hamletet.

A Bethlen Kata Kör szindarabot adott elő (Jakab felv.)

A RAC táncestélye. Középen
dr. Ellássy Sándor főkapitány
(Jakab felv.)

Budapestre érkezett Ann Bridge, a
világhírű írónő, O'Malley Anglia ma-
gyarországi követének felesége
(Reklámélet felv.)

Székelyi Nyíry
László ny. vezérkari
ezredesnek, a kiváló
katonai írónak most
hagyta el a sajtót „Ho-
gyan dolgoznak a ké-
mek” című műve. A
könyv úgy témájánál,
mint megírásánál fog-
va rendkívül érdekes,
izgalmas, tanulságos
és szórakoztató. Nem-
csak érdemes, de el is
kell mindenkinek ol-
vasni.

„Csalás nem ámi-
tás” címmel Walter
László, Ilniczky Lász-
ló és Lóránt György
zenés vígjátékot írtak,
amelyet még ebben az
évadban bemutat az
egyik fővárosi színház.

A Főméltóságú Kormányzó Úrnak a Sajtókamarában le-
plezett festménye Boldizsár István kitünő munkája.

Április huszonnyolcadikán délelőtt érdekes művészi ese-
ménynek lesz színhelye a Belvárosi Színház. Az Orkesztikai
Játékszín tehetséges, fiatal táneművészei: Beöthy Olga, Cse-
miezky Lenke, Dajkovich Andrea, Geguss Kornélia, Hirsch-
berg Erzsébet, Igmándy Eszter, Jármái Edil, Láncoz Mar-
rián, Perczel Erzsébet, Sz. Czeller Olga és Molnár István —
Beethoven, Liszt, Bartók Kodály és más szerzők zenéjére ké-
szült mozdulatműveket, köztük Beethoven Pastorate szimfó-
niáját mutatják be.

Déliab

Pérelly Imre „Fehér-fekete
képek” című művéből

M. kir.
ája nagy
Magyar
Segélyző
osi Szín-
szelődá-
ólótáncot
rt felv.)

élibáb

Tenger — repülés — színház

Lánczy Margit, a Nemzeti Színház kiváló művésznője küldte a Délibábnak Milanóból ezt a levelet.

Három dolog van a szívemhez növe: a mesterségem, Olaszország és a repülés. Amikor a múlt héten, alig hogy hazajöttem, s azt hittem, hónapokig nem látom szeretett Olaszországot — váratlanul Milánóba kellett repülnöm, tárgyalni, — örömben majd kiugrottam a bőrömből.

Ahogy Budapest szépsége nem válik előttem soha megszokottá, ugyanúgy soha nem tudom elünni a munkát, szívdobogást kapok, ha átlépek az olasz határt és élmény nekem minden repülés. Lehet átmenni az Erzsébet hídon, úgy, hogy az ember ne gyönyörködjék a Dunában és a hegyekben? Lehet úgy színházat játszani, hogy az ne okozzon örömet? Lehet Velencébe úgy érkezni, hogy az ne legyen boldogság? Lehet repülni úgy, hogy az ember elfelejtsék róla, hogy ez csoda?

Otthon ebédeltem és Milanóban teáztam; délelőtt, még Pesten elhatároztam, hogy este a Scalába megyek, akármit adnak is. Sohasem

voltam még a Scalában, mert vagy én is játszottam, vagy zárva volt. Milánóba érkezve, hamar megnéztem a Grande Albergo halljában a műsort. Rigoletto: Svéd Sándor! Remek!

— Gyere holnap, Sándor nem ma, hanem holnap énekel a Parsifalban — szólal meg mögöttem Svéd Sándor bájos felesége, aki férjével és olaszokkal itt teázik.

Én őszinte szeretetet érzek az iránt, aki tehetséges — így egy perc alatt régi barátokként beszélgetünk Svédékkal.

— Csináljunk egy villámintervjút, jó? Honnan jön, mióta van itt, mit énekel és hova megy?

Svéd Sándor fölnevet:

— Veszedelmesebb, mint egy valódi újságíró. — No jó... Tehát: egy hónapja vagyok itt a Scalában, átlag minden második nap énekelek; Rigolettót, Igor herceget, Amfortast. Lesz egy Schubert—Schumann koncertem. Bécs, München és Berlinből jövök és innen Rómába megyek, ahol is a Faust elkárhózásában énekelek.

— Film?

— Szó van róla.

— A Scala-társulattal volt már Dél-Amerikában, úgy-e? Megint megy?

— Jó estét! — szól közbe egy kellemes tenorhang: Pataky Kálmán, aki holnapután az Oberonban lép fel a Scalában.

— Mi van itt? Magyarok összejövele? Zilahy Lajossal együtt repültünk: ő Párizsba megy ugyan, de átutazóban ma este itt van.

— Holnap Tutsek Piroska is énekel — mondja Pataky, aki szintén Németországból jött és most próbára szalad.

Boldogan megegyezünk abban, hogy szeretjük Olaszországot; hogy otthon érezzük magunkat; hogy nem véletlen, hogy itt mindenki vidám és előzékeny: a nevetés a levegőben van.

— Mit szól a Ducehoz, aki Európa sorsával a vállán ráér a művészettel is foglalkozni? — kérdezem.

— A mai Olaszországot el sem lehet képzelni nélküle.

— Vajjon tudta Duce, amikor elindult, hogy a legnagyobb lesz? — kérdezi valaki.

— Tudta — mondja az egyik olasz úr.

— Amikor a Avanti szerkesztőségében, mint új főszerkesztő, reggel kilenckor először megjelent, a szolga az egyetlen már ottlevő kezdő újságírónak bemutatta: az új főszerkesztő. Az felnézett a munkájából, meglátta az ismeretlen, felgyúrt gallériú idegent:

— Ugyan ne tréfáljon, ez az új főnök? Lehetetlen.

Lánczy Margit Olaszországban
(Bruni, Milano felv.)

Délibáb

Mussolini ránézett — a fiatalember megdermedt...
— Se ne accorgera. — Majd észre fogja venni — mondta.

A fiatalember délig reszketett, hogy mi lesz vele; délben jutalmat kapott, mert a Duce kilenckor már dolgozva találta a szerkesztőségben.

— A Duce nézése valóban lenyűgöző — mondom én. — Soha se felejttem el, amikor évekkor ezelőtt az a kitüntetés ért, hogy fogadott a Palazzo Chigiben... Amíg

Svéd Sándor a Rigolettóban
(Vajda M. Pál felv.)

a hosszú termen végigmentünk feléje, ő az íróasztalára támaszkodva várt. Mikor odaértünk: — felnézett. Aki nem került a Duce közelébe, ezt nem tudja elképzelni... A nap kisütött, világos lett a szobában... ha az lett volna az első szava, hogy ugorjunk ki az ablakon, mindenki gondolkodás nélkül megteszi, olyan ellenállhatatlan, mágikus hatása van. Minden pöz nélkül, a

Női fájdalmak;
fej-és fogfájás
ellen

NEOKRATIN
fájdalom
csillapító

PATIKÁBAN P 150.00 LÉ 24 FILL.

legkisebb érzést, vagy gondolatrezdülését gigantikusan érezteti az emberrel. Ahogy elmosolyodott, valami csodálatos nyugalom szállt az emberre. Valamire azt mondta halkán, de határozottan: — Nem — és egy jégfal ereszkedett le köréje s mindenki megnémult.

Életem legnagyobb élményének elmesélésében egy nagyon hétköznapi dolog zavar meg: a portás közbeszól:

— Asszonyom, ma estére még van jegy — de a Parsifalhoz és az Oberonhoz már sajnos nincs.

Igy a honfitársaknak nem tudtam tapsolni, bármennyire szerettem volna; Pagliughi asszony Gildájában gyönyörködtem. Ilyent még sohasem hallottam... ilyen kifejező... meleg... érces, szívhezszó, simogatóan bársonyos koloratúrát... a legszebb madárdal; oly természetes, hogy azt kell hinni, beszélni nem is tudhat, csak énekel, mindig csak énekel... És a színház milyen tüneményes! Ahogy a kezdet előtt, a nagy lámpák eloltása után a páholyok egy percig kivilágítva maradnak — olyan tündéri szép, amilyent sehelse láttam.

Ügyeimet elintézve, szomorúan mentem a repülőtérré. A csupaüveg legmodernebb milánói repülőtéren megvigasztalódtam a repülés örömeiben. Érdekes útitársak is voltak: ifjabb Horthy Miklós bájos menyaszonyával és társaságával.

A rossz idő eszembe juttatta azt a régi viharos repülésemet, amikor a pilóta megnyugtatóan be-bemosolygott. Akkor még egyetlen egy pilóta vezette a gépet... ma már mennyire biztos a repülés e tekintetben is: két pilóta, egy rádióosztás.

A repülés legnagyobb előnye: a gyorsaság — számomra hátrány... túlhamar vége van!

ÁHLET

Valakit várok: ismeretlen
tündérét az éjszakának.
Nagy csend van — és a fáradt percek
Nehéz ólomlábban járnak.

Lámpásomnak sárga fénye
fürcsa kört vetít a falra.
únottan leng az órainga:
balról jobbra s jobbról balra.

Köszöntlek! — Tán a Duna partján
láthattalak — Szellem — exyszer...
De most megfogom ködruhádat,
rabom vagy már: Nem menekszel.

TAMÁS TIHAMÉR

A BANKÁR ÉS A KÖLTŐ

IRTA: CSOMORKÁNYI PÁL

Idősebb Kerepesi Tivadar, a költő, legújabb művéből olvasott fel részleteket fiának, ifjabb Kerepesi Tivadarnak, aki szintén költő.

— Szép... szép — merengett kifelé az ablakon az ifjabb Kerepesi. — Elismerem, hogy nagy költő vagy, atyám, talán még nálam is nagyobb... De mást nem is nyujthatok neked, mint nagyértékű elismerésemet, amittől jól is lakhatsz, amittől meg is mámorosodhatsz. Mert pénzem, az nincs. Már megint nincs. Egyetlen fityingünk sincs.

— Him — dörmögött kelletlenül az idősb Kerepesi. — S a nemeskeblű zálogházas sem gerjed már részvétre a költők iránt e dicső székesfővárosban?

— Nem. Nem gerjed. Minthogy a költők már csak a silány bőrüket csaphatnák zálogba.

— Vajha azt is le lehetne vetni!

— Vajha!

— Menj, derék fiú, menj és kutasd fel azt az eddig ismeretlen forrást, amelyből némi kölcsönt, vagy előleget lehetne teremteni...

És idősebb Kerepesi Tivadar, a jeles költő, gyengéd szeretettel kitzskolta fiát, ifjabb Kerepesi Tivadart, a jeles költőt, aki ez alkalommal szokatlan bizakodással indult útnak. Ugyanis már délelőtti tervbevette, hogy némi kölcsön irányában felkeresi egykori diáktársát, Holéczy Bertalant, a Kultúr Bank igazgatóját. Nemrégiben, a tizenöt éves érettségi találkozáson, igen összemelegedtek. Azóta nem találkoztak s a költő, aki nem volt járatos a pénzvilág márványbokros berkeiben, meg is feledkezett kitűnő barátjáról. De ma reggel, miután elméjében megállapította, hogy a könyvkiadóktól és a lapszerkesztőktől akár jeles apja, akár ő maga újabb előleget már hiába kérnének, hirtelen gondolatába villant a bankigazgató szíves arculata. Keserves lesz — gondolta magában, — szégyenletes... De kénytelen vagyok vele...

Apjának nem szólt, mert nem akart vermes reményeket ébreszteni az öreg bohémekben...

A felmelegült, jókedvű tavaszi délután nap-sugarakkal cirógatta a Rózsadomb cifra viláit. Az uccákon öreg hölgyek andalogtak, dadák ajnározták a tipegő úrigyerekeket, az erkélyen fiatal párok örültek a kellemes életnek.

Kerepesi Tivadar tétován ácsorgott a zagydag házak között. Csak most érezte igazán keservesnek és dicséletesnek ezt az útját. Minden ház előtt arra gondolt, hogy visszafordul, de most már mégsem tudta eldöbni a felkínálkozott lehetőséget. Kelletlen kényszerűséggel kereste a Holéczy Berci házat.

Egy uccafordulónál izgatottan tömörülő embercsődületbe ütközött. Az emberek rémült tekintettel felfelé figyeltek, egy nagy, díszes villaház tornyára.

— Szörnyűség!...

— Hallatlan!...

— Istenem! Míngyárt lezuhan!...

— Borzasztó! — suttogták a levegőbe és nem mert senki megmoccani.

Tivadar feltekintett s dermedten megállott ő is.

A magas toronyablak kiugró, keskeny virágpárkányán egy csöpp kis csecsemő ült, egészen kint a párkány szélén, lábacskáit a szédítő mélység fölött lógatta s kis kezével a levegőbe kapkodott, mint a tehetetlenül repeső madárfióka.

— Jó ég — jajdult fel a tömegben egy fiatal anya, de a többiek rémülten lepisszegték.

Az ideálisták az élet veszedelmei elől féltéken szoktak félrehúzódní, de a gyámoltalanok oltalmazásában mégis mindig az ideálisták a légtévékenyebbek. A költő egy perc alatt tudta, mit kell itt megpróbálni. Gyorsan kivált a tömegből, egy mozdulattal csendet parancsolt, maga pedig besurrant a villakert kapuján s a nyitott tornácon át felsietett a házba, fel a lépcsőkön, az emeletre, a tornyos szalón felé. Egy lélekkel sem találkozott. A villában nem voltak otthon.

De fent a toronyszobában egy börszékre dölvé aludt a kisgyermek dadája. Tivadar itt már egészen nesztelenül óvakodott előre az ablak felé s ott hirtelen átkarolta a rémülten felsikoltó kisdedit, akit eddig az anygal keze tartott a levegőben.

Lenn, az ucca vérszomjas kövein, a tömeg egybedermedt szíve egyszerre lángalobbant s felesapott belőle a megváltottság zengése:

— Éljen!... Éljen!...

A költő pedig ott állt az erkélyablak széles világában, most már remegve, kábultan s tartotta karján a félig alélt, pihegő gyermeket. A felriadt cseléd kétségbeesve eszmélt rá arra, ami történt és tehetetlenül zokogott.

A lépcsőház felől kiabálva vágatott fel egy zilált ember.

— Fiacskám! Jánoskám! Élsz!... Élsz!...

Berohant a szobába és magához ragadta gyermekét.

— Mindent láttam!... Az utolsó pillanatban érkeztem!... Uram!... Ember! Tivadar! Kedves barátom! Te vagy? Istenem, hát te vagy?

A költő elámulva, megdöbbenve és felindult szívvel ismerte meg a gyermek apját: Holéczyt, a bankárt. Nem tudta, hogy ez a ház az övé, ő csak kereste ezt a házat és lám, micsoda véletlen, hogy itt találta meg.

Az apja felcibálta a cselédet és átadta neki Jánoskát. A hála minden szavát kiöntötte szívéből Tivadar elé.

— Egyetlen, anyátlan árva gyermekemet, az én hideg, anyagiás életem egyedüli értékét

menetted meg a szörnyű pusztulás torkából, drága barátom!... Miként, mivel hálálhatom én ezt meg neked? Mondd!

Tivadar félszegen szabadkozott:
— Kérlek, kérlek... hiszen ez olyan természetes volt. Olyan nyilvánvaló, hogy az ember ilyen esetben megteszi, amit tehet... Hiszen én nem is tudtam, hogy ez a te házad. Erre jártam véletlenül, s megláttam, hogy az emberek milyen bamba rémülettel állnak a veszély előtt, hát valakinek cselekedni kellett... De milyen csodálatos, hogy éppen a te gyermekek!

— Az... És ha te nem jössz, nekem már nincs fiam. Ez így van... Most pedig, drága barátom... de ne veddd zokon tőlem... szükségét érzem, hogy mingyárt megkezdjem az

én örökös hálatartozásom törlesztését. Ti, költők, nem vagytok bővebben az anyagiaknak...

A költő azonban hátralépett. Hirtelen nagy-úrvá színesedett tekintettel állította meg a bankár szavait. Elköszönésre nyujtotta kezét:

— Nem barátom... Egészen jól megvagyunk mi atyámmal anyagiakban is. Megkéréssetlen pénzre igazán nincs szükségem. Régi barátságom veled hadd maradjon tiszta: anyagiatlan...

Könnyedén kezetszorított a bankárral, de az még röstelkedve, sokáig nem engedte el a költő keskeny, hüvös kezét.

Negyed óra múlva ifjabb Kerepesi Tivadar üres zsebbel, de könnyű lélekkel ballagott az alkonyatban, hazafelé.

NŐI SZEMMEL...

VALLOMÁS

Két nő beszélgetett a vasuti fülkében.

— Tudod drágám — mondotta. — Most jöttem külföldről, ahol kiállítászt rendeztem. Sikeresem volt, de nem vagyok boldog. Megismertem egy férfit s nemrég már meg is akartunk esküdni. A nagy szerelmet azonban nem tudta megismertetni velem, csak valami nyugtalanság virágzott ki bennem. Károly állami főmérnök, igen jó nemesi családból származik, aranyos, kedves fiú, csak szörnyen féltékeny természetű. Soha még a barátait sem engedi közelembé. Ha lehetséges volna, üvegbúra alatt tartana. Hat hónappal ezelőtt egy bárban szórakoztunk és akkor — ne nevezd ki — megláttam egy férfikezet a mellettünk levő páholy szélén. Éreztem, hogy elvesztem. Nem láttam a férfit, akihez ez a kéz tartozott, csak azt éreztem, hogy ez a kéz, ennek a kéznek a gazdája is boldogtalan és epügy keresi a hovátartozást, mint az én kezem. Ismered a régi népmesét? „A jó lsten két kezét teremtettt, egyiket egy nőnek, a másikat egy férfinak adta és ez a két ember addig nem lehet boldog, amíg egymás kezét meg nem találja.” Tudtam, hogy ha völegényem észreveszi érdeklődésemet egy idegen férfi iránt, ebből nagy veszekedés lesz. Nyugodtan ültem és csak cigarettáim tömkelegébe próbáltam elfojtani idegességemet. Egyszerre az idegen férfi is észrevett és nézni kezdett. Most jön a meglepetés. Boldogan fedezte fel a völegényemben régi barátját. Néhány perc múlva már asztalunknál ült, aztán együtt táncoltunk — és a két kéz megtalálta egymást. — Most már tudtam, hogy az első látásra is meg lehet szeretni valakit halálos, nagy szerelemmel. Te, ez a férfi úgy örült nekem, mint egy gyermek. Látszott rajta, hogy ő is boldog, hogy végre megtalálta azt, akit oly régen keresett. Felejtethetlen éjszaka volt. A völegényem nem mondta meg, hogy a menyasszonya vagyok és miután a férfi a régi barátja volt, mintha a féltékenysége sem éledt volna fel.

Tánc közben szerelmes, boldog szavakat mondtunk egymásnak. Én tudtam, hogy ez az életem legszebb ajándéka. Tudtam, hogy a

férfi éppen úgy örül nekem, mint amilyen boldog én vagyok. Megbeszélünk titokban, hogy reggel felhív és találkozzunk. Völegényemen nem látszott, hogy bármit is észre vett volna, kedves, jókedvű volt egész éjszaka. Otthon anyám képe előtt térdepelve köszöntem meg a jó lstennek, hogy végre szerelmes vagyok és szeretnek, szeretnek, szeretnek szerelemmel.

Reggel levelet írtam völegényemnek, hogy nem vagyunk egymáshoz való, nem leszek a felesége. Napokig, hetekig nem mozdultam ki hazulról, vártam, hogy a másik felhív, nem hívott fel. Telefonáltam, letagadta magát, írtam, nem válaszolt. Az örület határán álltam, nem értettem, hogy ez miként lehetséges. Ez idő alatt festettem a legszebb képeimet. Minden képeimen az ő keze „dolgozott”, a gyönyörű, simogató keze.

Volt völegényem, férfiasan tudomásul vette elhatározásomat. Csak azt írta válaszában, hogy ő mindig boldog lesz velem, ha meg gondolom magam és visszatérek hozzá. Kimondhatatlan, hogy mit szenvedtem Máriám, aztán amikor már nem is számítottam arra, hogy bármikor találkozni fogok a férfival, találkozunk az uccán. Éreztem, hogy nem hazudhatik és végre meg tudom az igazságot, amely bármilyen kegyetlen is lehet, de igazság. Elmondott mindent őszintén. Elmondta, hogy még akkor éjjel a bárban völegényem a becsületszavát kérte — látott mindent és kivette belőle — hogy soha ebben az életben nem találkozik velem, telefonhoz nem megy, leveleimre nem válaszol. Arra a feljajduló kérdésemre, hogy hát nem szeret maga engem? Egyszerű hangon csak ennyit felelt: „Hangulat volt s reggelre már kijáznodtam.” De én tudtam, hogy ez nem igaz, csak a barátja iránt érzett szeretet adta szájába ezeket a kegyetlen szavakat... Ez a barátság erősebb volt a szerelemnél...

A vonat már befutott Pestre. A két barát nő eltűnt a pályaudvar embertömegében. Sokáig néztem utánuk és éreztem, hogy ezt a furcsa, kis vasúti vallomást, amely egy idegen asszony fájdalmát vetítette elé — sokáig nem fogom elfelejteni.

Pr. o.

álláspontról

Írta Tordax Sándor

A kalifa mosolyogva nézett a földig hajladozó nagyvezír után és mosolyában újabb mese rejtőzött.

— Volt ennek a nagyvezírnek — kezdte Harun al Rasid beszédjét — egy fia, akit Alinak hívtak. Nemcsak volt, de azt hiszem, hogy a fiú még ma is él, bár ő sem lehet már valami fiatal fickó. Ez az Ali sok rossz fát tett a tűzre és sok gondot okozott apjának. Fellebbentette más feleségének fátylát, ha pénze fogytán volt, itt is, ott is elesent valamit apja házából, véget nem érő tivornyákon vett részt és részegen düllöngött végig Bagdad uccáin. Botrányt okozott és bizony nem egyszer pórul is járhatott volna, ha nem lett volna köztudomású, hogy ő a nagyvezír fia. Márpedig a nagyvezír fiát nem tanácsos bántani. Ezért aztán ez a komisz Ali sem sokat törődött apja kétségbeesésével, hanem folytatta üzemeit. Végül azonban nekem sem tetsző dolog volt, hogy legfőbb hivatalnokom fia ilyen Allahnak nem tetsző módon éli életét és szóvá lettem nagyvezírem előtt a dolgot. Szegény öreg örök életében kegyetlen és kérélnyelhetetlen volt, csinos dombocskát lehetne rakni azok fejéből, akiket a halálba küldött, sok százezer embert megvendégelni abból, amit a jó öreg összeharácsolt, de azért volt ő a nagyvezír. Akinek az ég hivatalát ad — legalább is így mondják a régi bölcssek, az éljen is vissza vele. A szegény és jó öreg nagyvezírem szörnyen reszketett előttem. Mindenekelőtt azért reszketett, mert ezt úgy kívánja az előírás, azután pedig igen nagyon szerette egyetlen fiát. Öreg is volt, térdei megdicsaklottak, ha ültébből fel-látáskodott és bizony nem volt sok reménye, hogy Allah még egy fiúgyermekkel áldja meg. Még kevésbé remélték ezt ismerősei. Igen remegett szegény nagyvezírem és mindenfélét felhozott fia védelmére. Végül azonban szorongatott helyzetében nyomós érvet talált. Azt mondta, hogy eddig csak titkolta, de a valóság, hogy az Ali gyerek bizony bolond. Talán nem egészen bolond, de amolyan kótyagos és ezért nem lehet őrá haragudni. Bolond vagy kótyagos az egyre megy, de akkor bizony őriztesse. A nagyvezír megfogadta tanácsomat és így került Ali a tudós Mahomet házába. A tudós Mahomet a városon kívül lakott és szívesen vállalta a dolgot. Ravaszul (a nagyvezír utasítása szerint) úgy intézte a dolgot, hogy Ali egy három rúcsaira sandított és aztán titokban onnét elrabolt valami gyönyörű Leilát vagy Aminát, de persze soha sem volt szabad megtudnia, hogy mindez azért történt, hogy az ő furcsa kedveteléseinek, kalandvágyó ösztöneinek eleget tegyenek. Bölcs volt Mahomet és mindent kitűnően elrendezett, de az unalmat nem igen tudta elhessegetni, mert az ott álalkodott és csak jó alkalomra várt. Ezért aztán rábírta Alit, hogy sakkozzon vele. Ott ültek egymással szemben és előttük a gyöngyházkirakású sakk-táblán a finom elefántesont figurák. Lépett Mahomet aztán lépett Ali. A tudós Mahomet azonban csodálkozva látta, hogy Ali nem úgy lép, ahogyan azt elvárta volna. Szép nyugodtan elmagyarázta tehát Alinak, hogy ha úgy lép, akkor sohasem nyer játszmat. De Ali mindezzel nem törődött, és itt kezdődött a baj. Ali nem vette komolyan a sakkot, csak úgy időtöltésből játszotta! Viszont Mahomet a világ minden bölcsességét oda-vetette volna egy jó játszmaért. Egy ideig türelmesen oktatta Alit, de aztán megdöb-benve látta, hogy hiába.

— Megszokott időközökben — folytatva kis vártatva a kalifa — a nagyvezír eljött, hogy fia iránt érdeklődjön és ekkor Mahomet megemlítette, hogy Alival nagy baj van. Beteg? Nem, Valami botrányba keveredett? Nem, sőt nagyon csendesen viselkedik. De mi van akkor vele? Nem tud megtanulni sakkozni — vélte az érdekes férfiú. Aki nem tud megtanulni sakkozni, az nem lehet épeszű! Az csak olyan kelekotya, semmirejő. Ali azonban mindjobban megszerette az öregot és minden különöségéről leszokott. Végre bevallotta apjának, hogy ő, amíg él, az öreg Mahomet házában kíván maradni. — Tudod apám, mondotta, én azt hiszem, tulajdonképpen bolond az öreg, mert azt állítja, hogy a pontos, szabályos játékban van minden életbölcsesség. Énrólam pedig ti azt állítjátok, hogy bolond vagyok, mert szertelen vagyok. Nekem azonban igen nagy öröm ez a Mahomet. Mert minden nap látom, hogy amiért én bolond vagyok, azért tartják őt épeszűnek és amiért ő bolond, abban vagyok én tisztafejű. Mi ott élünk, távol a világtól és magunkban jót nevetünk rajtatok törtétekök, akik azt hiszitek, hogy mi vagyunk a bolondok. Pedig...

— És mért mondtad mindezt el nekem? — kérdezte az ifjú a kalifát, miközben helyükre rakta a sakkfigurákat.

— Azért — felelte Harun al Rasid, a kalifa, — mert én egyetmást elmeséltem neked életemből, ami biztosan gondolkodásra készítet, de tiszteletből nem igen teszel említést róla. Már pedig, hogyha egyszer valakinek te rólam mesélsz, akkor vigyázz a nyelvedre, hogy mikor jellemzel különnek vagy éppen... hóbortosnak furcsa kalandjaim végett. Vigyázz, mondom, mert lehet, hogy a végén nem is rajtam nevetnek majd, akiről szólsz, hanem rajtad, aki... elhitte. — Ekkor leültek a sakk-tábla mellé és nagy némaság volt játék közben, mert abban az időben még nem ismerték a kibí-ceket.

ELEANOR POWELL

új táncos szerepében
(Metro foto)

solyában

fia, akit
em lehet
okozott
is, ott is
düllön-
árhatott
a nagy-
ótt apja
zó dolog
életét és
n és kér-
küldött,
zért volt
bölcsek,
előttem.
dig igen
éből fel-
ermekkel
vezírem
zetében
y az Ali
és ezért
r bizony
Mahomet
a dolgot.
y három
í Leilát
történt,
k. Böles
a elhese-
lít, hogy
sú sakk-
Mahomet
zép nyu-
átszmát.
a sakkot,
gét oda-
megdöb-

agyvezir
val nagy
en visel-
es férfiú.
elekotya,
cségeről
an kíván
az öreg,
Enrólam
azonban
vagyok,
tt élünk,
hiszitek,

niközben

meséltem
en teszel
vigyázz
k furcsa
nevetnek
ola mellé
k a kibi-

élibáb

*Pereg
a film*

FILM SARAH BERNHARDT, MICHELANGELO ÉS RUBENS ÉLETÉRŐL

Az életrajzfilmek divathulláma még mindig felfelé ível. Legújabbban *Rubens* és *Michelangelo* életéről szándékoznak filmet készíteni s newyorki híradás szerint a Warner filmvállalat megvásárolt egy *Sarah Bernhardt* életregényéről írt szöveggönyvet. A világhírű francia drámai színésznő alakját a készülő filmben Bette Davis személyesíti meg.

lalat megvásárolt egy *Sarah Bernhardt* életregényéről írt szöveggönyvet. A világhírű francia drámai színésznő alakját a készülő filmben Bette Davis személyesíti meg.

Elisabeth Bergner válni készül

Sarah Bernhardt 25 és 60 éves korában

RÖVID HIREK

Joe May, híres némafilmrendező a „Félelem háza” címmel nagyszabású új hangosfilmet rendezett.

Roger Marlin du Gard „Vén Európa” című híres regényét megfilmesítik. Du-vivier rendezi.

Baky Józsefnek, a magyar születésű német filmrendezőnek „Ihr erstes Erlebnis” című új filmjét most mutatták be Danzigban.

Elisabeth Bergner hír szerint válni akar férjétől, Paul Czinner filmrendezőtől, aki eddig a művész nő legközelebbi filmjét rendezte.

Hollywoodban több filmvállalat hirdet Verne-filmet. Az első új Verne-film

Bette Davis Sarah Bernhardt szerepét alakítja
(Warner foto)

a „Húszezer mérföld a tenger alatt” filmváltozata lesz.

Elkészült az első bolgár film, amelyet Szófiában mutattak be. A film a bolgár hadsereg világháborús hősiségét dicsőíti s kísérezeneje bolgár népdalokból van összeállítva.

Rubens életéről film készül

Loretta Young és három nővére

Kevesen tudják, hogy Loretta Youngnak három szép fiatal nővére van, hogy ezek szintén mozi-színésznők, a Fox-filmvállalatnál dolgoznak. Eddig egyetlen olyan film készült, amelyben a négy Young-nővér együtt játszott. Ebből a filmből való a csoportképtünk, amely a nővéreket együtt ábrázolja. Külön-külön fényképezve is bemutatjuk a négy testvért, akik közül Polly Anna Young a legfiatalabb és Sally Blane Young a legidősebb. Sally Blane Hollywoodban már „beérkezett” filmszínésznőnek számít. Loretta Youngot a pesti közönség legutóbb Graham Bell életrajz-filmjében és a „Suez” című nagy történelmi filmben láthatta, amelyben Eugénia esászárnét személyesítette meg, akibe tudvalegőleg a esatorna-építő Lesseps Ferdinánd (a filmben Tyrone Power) szerelmes volt.

Loretta Young

Polly Anna Young

Georgianna Young

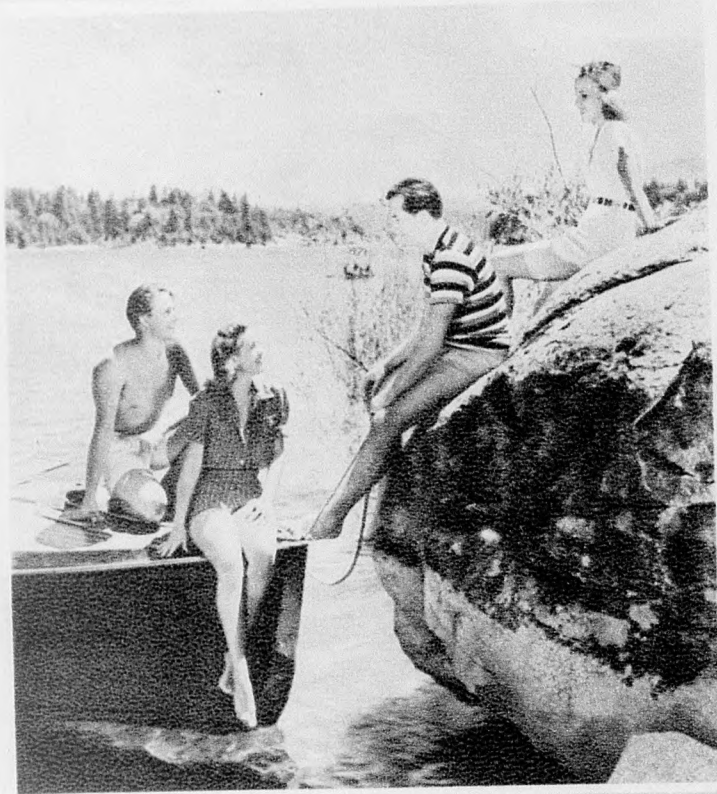

Sally Blane Young
(Fox felvételek)

r válni
ld a ten-
változata
ső bolgár
ában mu-
a bolgár
ús hősie-
sérőzeneje
van össze-

ilm készül
Délibáb

Hollywoodban

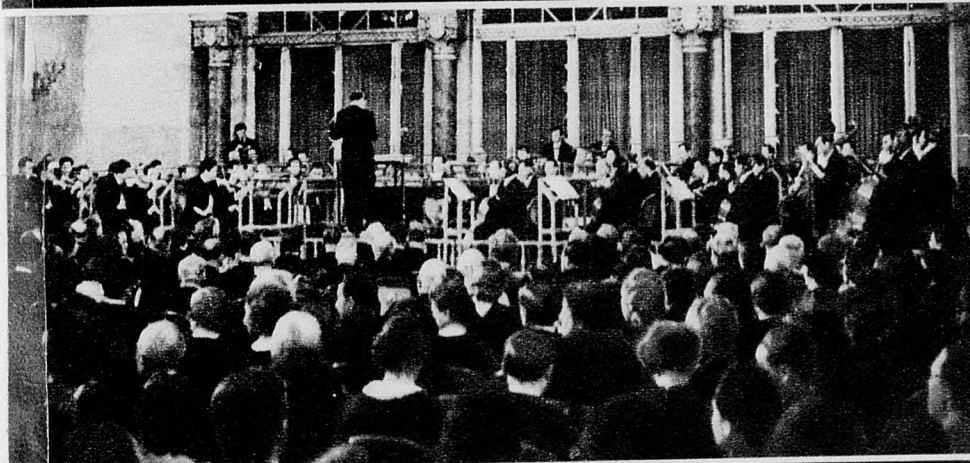
Gondtalanul rendeznek esónakkirándulásokat a jókedvű filmszínészek, akik mit sem éreztek az idei téli időjárás igyog hidegéből s zavartalanul, vidáman üzik nyári szórakozásaikat.

Az afrikai Durbanban építette a Metro filmgyár ezt a hatalmas, modern mozi-palotát.

Szendy Károly polgármester megtekintette az épülő Vásárt. Hallósy István, Szendy Károly, Felkay Ferenc *(MFI felv.)*

A Nemzeti Zenede 100 éves jubileumi ünnepségének hangversenye a Vigadóban *(MFI felv.)*

Balon Margit
táncművész-
nő sikerrel
szerepelt
külföldön

Pázmán
György, a
kiváló zongoraművész
nagy sikerrel
hangversenyzett a
Zeneakadémia nagy-
termében

RÁDIÓMŰSOR (április 21-27-ig)

Linz Márta

7.25

Vasárnap

ÁPRILIS 21

BUDAPEST I.

3.00: Ébresztő.

Utána: Szózat.

Majd: Hanglemezek.

3.45: Hírek.

10—10.55: Református Istentisztelet a Kálvin téri templomból.

Prédikál Ravasz László dr püspök.

11—12.15: Egyházi ének és szentbeszéd a Jézus Szíve templomból.

A szentbeszédet mise után Vid József S. J., a Jézusárság budapesti rendházának főnöke mondja. Énekel a templom énekara. Vezényel Deák-Bárdos György. Orgonál Faludi Béla.

12.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30: Budapesti Hangverseny Zenekar.

Vezényel Friedl Frigyes.

Közben kb.

1.05: „Rádiókrónika.”

Elmondja Papp Jenő.

1.45: Hírek.

2.00: Hanglemezek.

3.00: „Mit jelent a szőlő és a bor gazdasági életünkben és az emberi szervezet szempontjából.”

Dleenty Dezső kísérletügyi főigazgató és Budin szky Sándor beszégetése a m. kir. Ámpológiai Intézetben. Hangfelvétel. A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.

3.45: Pertis Pali cigányzenekara muzsikál.

4.30: „Az Árpádkori magyar falu.”

Sinkovics István dr előadása. Közművelődési előadássorozat.

5.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Szabó Kálmán jazzhármasa.

5.45: „Tamás úri kényszerünkán.”

Mark Twain regényrészlete. Bevezetőt mond Halász Gyula.

6.10: Melles Béla zenekar.

Vezényel Vincze Ottó. 1. Wallace; Maritana, nyitány; 2. Urbach; Schubert ábránd; 3. Strauss János: Kék Duna keringő; 4. Pécsi József: A gyermekek birodalmában.

7.05: Sporteredmények.

7.15: Hírek.

7.25: Linz Márta hegedűli zongorakísérettel. 1. Tartini: d-moll hegedűverseny; 2. Linz Márta: a) Arioso; b) Valsette; c) Parafrazis román témákra; 3. Dobnányi: A Rurallia Hungarica egy tétele, molto allegro.

7.55: „A szarka.”

Irtá Szalay László. Felolvasás.

8.10: „A esikős.”

Népszínmű három felvonásban. Irtá Szigligeti Ede. Rádiószínpadra átdolgozta Pataky József. Rendező Kiszely Gyula. Személyek: Karvasiné — Nagy Teréz; Rózsai — Nagy Izabella; András — Palló Imre dr; Bence — Baló Elemér; Márton — Pataky József; Ferkó — Egri István; Torkosi — Losonczy Zoltán; Georges — Radány Dezső; Főbíró — Nagy Adorján; Asztolf — Apáthy Imre; Kis Bálint — Somlay Artúr; Erzsók, ángya — Hahnel Aranka; Szárnyai — Szabó Ferenc; Vámos, rektor — Baksa Soós László; Labdacsné — Harasztói Mici; Első asszony — Marczinka Vica; Második asszony — Gyarmathy Anikó; Harmadik asszony — Cserey Irma; Kocsmáros — R. Tóth József.

9.40: Hírek, sporteredmények, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: A Magyar Revü Táncezenekar jazzműsora.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20—12.05: Balázs Kálmán cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

11—12.00: Szalóúötös.

1. Jaquet: Francia táncok; 2. Rust: Üveg-golyótánc; 3. Fridl Frigyes: Keringő; 4. Toselli: Szerenád; 5. Kemény Ákos: Ne sírj, szívem, angolkeringő; 6. Micheli: Szép az élet; 7. Mendelssohn: Velencei gondolat (Tavaszi dal); 8. Ránki György: Mese, blues; 9. Morena: Halló, Bécs! egyveleg.

12.05—12.35: „Levente rádiófőlora.”

1. Leventék dala (előadja a budapesti Levente Egyesület énekara); 2. „Örnagy és közlegény.” Harsányi Zolt elbeszélése (felolvasás); 3. a) Balassa Bálint: Katonaének; b) Petőfi Sándor: Csatában. Előadja Kiss Ferenc, a Nemzeti Színház örökös tagja (hangfelvétel); 4. Üzenetek; 5. Széles az ucca (előadja a budapesti II. ker. Levente Egyesület énekara). Az előforduló dalokat irta Vályi Nagy Géza, zenéjét szerzette Tornay Károly. Vezényel Wéber István.

3.05—3.40: A Magyarországi Munkásdalogyletek Szövetsége képviselőtében a Budapesti Haladás Dalkör.

Vezényel Kralovetz Nándor.

4.40—5.00: Pertis Pali cigányzenekara muzsikál.

7.10: Melles Béla zenekar.

Vezényel Vincze Ottó. Hrubby: Bécsi különlegességek.

7.30: „Róma születése.”

Dercsényi Dezső dr előadása. (Felolvasás.)

8.00: Hírek, löversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Hanglemezek.

I. rész: Kamarazene. II. rész: Zenekari művek.

9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

9.00: Egyházi énekek és szentbeszéd a Szent Orsolya zárda kassai templomból. A szentbeszédet dr Jaszovszky József mondja.

10—11.00: Református istentisztelet. Átvétel Budapest I.-ről.

11.00: Beethoven: Leonora II. nyitány (berlini állami opera zenekara). Hangmez.

11.15: Hírek, heti beszámoló, műsorismertetés.

11.35: „Magyar katonadalok.” Kárpátfalvy József előadása hanglemezekkel.

12.05—12.35: Levente rádiófőlora. Átvétel Budapest II.-ről.

Kb.

12.35—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAD3 hívőjeles adóállomáson, 11.850 kilocikluson, 25.32 méterem. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 11—12.20 óráig.

A HAT5 hívőjeles adóállomáson, 9625 kilocikluson, 31.17 méterem. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 12.35—2.00 óráig.

Siklóssy

6.50

egyetemi

10.45: „M

Irtá Sze

11.10: Nen

12.00: Ha

12.10: Hő

1. Hayd

remli da

4. Chopi

mazarka

12.40: Hír

12.55: Tak

1. Schu

Csodálat

láthatná

4. Wolf

Szaffi Á

6. Taru

7. Igya

Koncz

Tóth Le

1.20: Idő

1.30: A r

1. Win

Czernek

szerelem

angolke

egyveleg

2.30: Hír

2.45: Mő

3.00: Árt

4.15: Diá

„Révay

4.45: Idő

5.00: Hír

5.15: Ma

5.50: „M

Siklóssy

6.15: Ba

kíséri t

Dalok,

(Vass

Egy r

neken

Pete L

mellé;

anyám

Balato

láz Á

Sándor

vege);

Rezső

Huszk

Sándor

Jaross

7.15: H

Siktóssy László
6.50

egyetemi tanár előadása. (Felolvasás.)

10.45: „Milyen könyveket olvasnak a nők?”
Irta Szemző Piroska dr. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Hymusz. Időjárásjelentés.

12.10: Höchtl Margit zongorázik.
1. Haydn: f-moll változatok; 2. Liszt: Szerelmi dal; 3. Chopin: cisz-moll nocturne; 4. Chopin: a) A-moll mazurka; b) H-moll mazurka.

12.40: Hírek.

12.55: Takács Erzsébet énekel zongorakísérettel.
1. Schubert: A muzikához; 2. Liszt: a) Csodálatos dolog lehet; b) Oh, csak újra láthatnának; 3. Strauss Richárd: Az éj; 4. Wolf H.: Elrejtőzés; 5. Strauss János: Szaffi áriája a „Cigánybáró” c. operettből; 6. Tarnay Alajos: A réten járok dalolva; 7. Igyártó Zoltán: Bimbó, piros bimbó; 8. Koncz Dezső: Kihajtom a libáimat (Kissné Tóth Lenke verse).

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: A rádió szalózenekara.
1. Winkler: Donna Chiquita, nyitány; 2. Czernik: Babavigalom; 3. Friml: Indián szerelmi dal; 4. Polgár Tibor: Halálos tavasz, angolkerिंगó; 5. Kálmán: Jozefin császárné, egyveleg; 6. Szirmai: Galopp.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Ártolyanhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: Diákéletóra.

„Révay Miklós.” Örsy Attila előadása.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Magyar és külföldi tánclemezek.

5.50: „Mátyás király mint sportember.”

Siktóssy László dr előadása.

6.15: Badics Gyula magyar nótákat énekel, kíséri Oláh Kálmán cigányzenekara.
Dalok, Fráter Béla: Szomorú a nyárfaerdő (Vass György szövege); Kacsóh Pongrác: Egy rázsaszál; népdal: Édesanyám is volt nekem; Fráter Lóránd: Száz szál gyertyát; Pete Lajos: Nem való bokréta gyűrött süveg mellé; Hévífy Lajos: Hogyha ír majd édesanyám; Szentirmay Elemér: a) Hullámozó Balaton tetején; b) Piros, piros, piros; Balázs Árpád: Minek kérde (Antal Iván verse); Sándor Jenő: Fenn az égen (Mihály I. szövege); Mihály László: Feckemadár (Selymes Rézso szövege); Kubányi György: Tagadom; Huszka: Sohase járj olyan helyen (Endrődi Sándor verse); Dániel Kátó: Fáj a szívem... Járóssy Jenő: Hej, doktor úr.

7.15: Hírek.

Déliskál

Hétfő

ÁPRILIS 22

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Péter András, a főgimnáziumalapító.”

Csánki Benjámín

előadása. (Felolvasás.)

10.45: „Milyen könyveket olvasnak a nők?”

Irta Szemző Piroska dr. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Hymusz. Időjárásjelentés.

12.10: Höchtl Margit zongorázik.

1. Haydn: f-moll változatok; 2. Liszt: Szerelmi dal; 3. Chopin: cisz-moll nocturne; 4. Chopin: a) A-moll mazurka; b) H-moll mazurka.

12.40: Hírek.

12.55: Takács Erzsébet énekel zongorakísérettel.

1. Schubert: A muzikához; 2. Liszt: a) Csodálatos dolog lehet; b) Oh, csak újra láthatnának; 3. Strauss Richárd: Az éj; 4. Wolf H.: Elrejtőzés; 5. Strauss János: Szaffi áriája a „Cigánybáró” c. operettből; 6. Tarnay Alajos: A réten járok dalolva; 7. Igyártó Zoltán: Bimbó, piros bimbó; 8. Koncz Dezső: Kihajtom a libáimat (Kissné Tóth Lenke verse).

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: A rádió szalózenekara.

1. Winkler: Donna Chiquita, nyitány; 2. Czernik: Babavigalom; 3. Friml: Indián szerelmi dal; 4. Polgár Tibor: Halálos tavasz, angolkerिंगó; 5. Kálmán: Jozefin császárné, egyveleg; 6. Szirmai: Galopp.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Ártolyanhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: Diákéletóra.

„Révay Miklós.” Örsy Attila előadása.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Magyar és külföldi tánclemezek.

5.50: „Mátyás király mint sportember.”

Siktóssy László dr előadása.

6.15: Badics Gyula magyar nótákat énekel, kíséri Oláh Kálmán cigányzenekara.

Dalok, Fráter Béla: Szomorú a nyárfaerdő (Vass György szövege); Kacsóh Pongrác: Egy rázsaszál; népdal: Édesanyám is volt nekem; Fráter Lóránd: Száz szál gyertyát; Pete Lajos: Nem való bokréta gyűrött süveg mellé; Hévífy Lajos: Hogyha ír majd édesanyám; Szentirmay Elemér: a) Hullámozó Balaton tetején; b) Piros, piros, piros; Balázs Árpád: Minek kérde (Antal Iván verse); Sándor Jenő: Fenn az égen (Mihály I. szövege); Mihály László: Feckemadár (Selymes Rézso szövege); Kubányi György: Tagadom; Huszka: Sohase járj olyan helyen (Endrődi Sándor verse); Dániel Kátó: Fáj a szívem... Járóssy Jenő: Hej, doktor úr.

7.15: Hírek.

7.25: Hlaszny Béla tangóharmonikán játszik.
1. De Fries Károly: Tudna-e még maga boldog lenni; 2. Hlaszny Béla: Harmonika-egyveleg; 3. Boulanger: Avant de mourir, tangószereződ.

7.45: „Magyar laboratóriumok.”

Konkoly Kálmán beszélget Juhász Istvánnal, a Gamma-gyár igazgatójával.

8.10: Az Operaház zenekara.

Vezényel Rajter Lajos. 1. Weber: Rubezahl, nyitány; 2. Schumann: IV. szimfónia (d-moll); 3. W. Jerger: Salzburgi udvari és barokkmuzsika; 4. Benedek Ernő: d-moll szerenád; 5. Liszt—Weiner: Bolygó tüzek (Feux follets).

Közben

8.45: „Irak, az ősi Mezopotámia.”

Takács József dr előadása.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Mursi Elek cigányzenekara muzsikál.

11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és eszperantó nyelven.

11.25: Filmadalok és jazz-számok hanglemezeiről.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.15: Ruszin hallgatóknak.

1. „Húsvét és húsvéti népszokások a huculoknál.” Irta Kaszinecz István. Felolvasás; 2. Hanglemezek.

6.45—7.15: Német nyelvtanítás.

Szentgyörgyi Ede dr előadása.

7.25: „A rajz.”

Tóth Ervin dr előadása.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: „A régi színházak közönsége.”

Csatkai Endre dr előadása. Felolvasás.

8.55: Weidinger Ede szalózenekara játszik.

9.45: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „Kárpátalja éghajlati viszonyai és időjelző szolgálata.” Szénássy Barna dr előadása.

11.25: Balettzene hanglemezeiről.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: Hanglemezek. I. rész: Zenekari művek.

II. rész: Szórakoztató hangszerszólók.

4.15—6.45: Azonos Budapest I. műsorával.

6.45—7.15: Német nyelvtanítás. Átvétel Budapest II-ről.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

Závodszy Zoltán
8.45 (Vajda M. Pál f.)

Kedd

ÁPRILIS 23

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek. Utána: Étrend.

10.00: Hírek.
10.20: „Cseresznye-
virág — az írógép
gép előtt.”
Irta Horváth Bar-
náné. Felolvasás.

- 10.45: „Divattudósító.” Felolvasás.
11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.
12.10: A Mária Terézia 1. honvédegyezred
zenekara.
Vezényel Figedy Sándor.
12.40: Hírek.
1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.
1.30: Lendvai József cigányzenekara muzsikál.
2.30: Hírek.
2.45: Műsorismertetés.
3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.
4.15: „Egészségvédelem a társadalombiztosítás-
ban.”
Petres József dr egyetemi tanár, az OTI aiel-
nökének előadása.
4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.
5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.
5.15: Hochstrasser Ferenc fuvolázik zongorakísé-
rettel.
5.35: „Százéves a fényképezés.”
Kreißheim György dr előadása.
6.05: A rádió szalózenekara.
6.30—6.45: „A magyar labdarúgás új útjai.”
Gidófalvy Pál dr, a Magyar Labdarúgó Szö-
vegség miniszteri biztosának előadása.
7.15: Hírek.
7.25: „Római hangképek.”
A közvetítést a római rádió közreműködésével
összeállította és beszél báró Wimpffen Iván
és Schneidt Ottó dr.
7.50: „Egészségügyi Kalendárium.”
Faragó Ferenc dr előadása. Az Országos Köz-
egészségügyi Intézet közleménye.
8.00: „Az atyamester.”
Drámai miniatűr. Irta Harsányi Kálmán.
Rendező Csanády György. Személyek: Atya-
mester — Mihályffy Béla; Báthori István —
Toronyi Imre; Phillipino Lippi — Fáy Béla;
Gejza — v. Laczkó József dr; Pesta — Balogh
Sándor. Hangfelvétel.
8.30: Horace Heidt zenekarának tánclemez.
8.40: Az Operaház előadásának ismertetése.
(I. és II. felvonás.)
8.45: Az Operaház előadásának közvetítése.
„Istenek alkonya.” (II. felv.) Zenedráma egy
előjátékban és három felvonásban. Szövegét és
zenéjét írta Wagner R. Fordította Lányi Vik-
tor. Vezényli Ferencsik János. Rendezte
Márkus László. Személyek: Siegfried — Zá-
vodszy Zoltán; Gunther — Farkas Sándor;
Hagen — Vitéz Tibor; Alberich — Maleczky
Oszkár; Brünnhilde — Némethy Ella;
Gutrune — Szilvássy Margit; Woglinde,
Wellgunde, rajnai sellők — Orosz Júlia,

Rigó Magda; Flosshilde — Budánovits Má-
ria; Waltraute — Tutsek Piroška; 1-ső, 2-ik,
3-ik norna — Németh Anna, Jeney Klára,
Rigó Magda; 1-ső, 2-ik vitéz — Szomolányi
János, Nagypál László.

A II. felvonás után kb.

- 9.40: Hírek. Időjárásjelentés, hírek szlovák és
ruszin nyelven.
10.10: A Nemes-tánczenekar játszik.
11.00: Hírek német, olasz, angol és francia
nyelven.
11.20: Lakatos Flóris és fia cigányzenekara
muzsikál.
12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

- 5.15: Francia nyelvoktatás.
Garzó Miklós dr előadása.
5.45—6.15: A földművelésügyi minisztérium
mezőgazdasági felőrája.
6.25: Az Operaház előadásának ismertetése.
(I. felvonás.)
6.30: Az Operaház előadásának közvetítése.
(I. felvonás). „Istenek alkonya.” Zenedráma
egy előjátékban és három felvonásban. Szö-
vegét és zenéjét írta Wagner R. Fordította
Lányi Viktor. Vezényli Ferencsik János.
Rendezte Márkus László.
Szereposztást lásd Budapest I. műsorában.
Az I. felvonás után kb.
8.30: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.
8.55: Szórakoztató hanglemezek.
9.20: „Vidéki városok műemlékei.”
Genthon István dr előadása.
9.45: Időjárásjelentés.
Majd: Az Operaház előadásának ismertetése.
(III. felvonás.)
Kb
9.50—11.15: Az Operaház előadásának közve-
títése.
(III. felvonás.) „Istenek alkonya.” Zenedráma
egy előjátékban és három felvonásban. Szö-
vegét és zenéjét írta Wagner Richard. Fordí-
totta Lányi Viktor. Vezényli Ferencsik János.
Rendezte Márkus László. Szereposztást lásd
Budapest I. műsorában.

KASSA (259.1 m.)

- 10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával.
(10-kor hírek.)
11.05: „Zenei és irodalmi élet a világháború
előtti Kassán.” Zakariás Sándor előadása.
11.20: Operettrezletek hanglemezzel.
11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsor-
ismertetés.
12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.
3.25: A 21. honvédegyezred fűvőzenekará-
nak műsora, vezényel Hadányi Antal. I.
rész: Tánckor. II. rész: Magyar indulók.
4.15—5.15: Azonos Budapest I. műsorával.
5.15—6.15: Francia nyelvoktatás, majd a
földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági
előadásának átvétele Budapest II.-ről.
6.15—Éjtel 12.15: Azonos Budapest I. mű-
sorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAD3 hívójeles adóállomáson, 11.350 kilo-
cikluson, 25.32 méteren. Középeurópai idő-
számítás szerint éjtel 11—12.20 óráig.

A HAT5 hívójeles adóállomáson, 1.625 kilo-
cikluson, 31.17 méteren. Középeurópai időszá-
mítás szerint éjtel 12.35—2.00 óráig.

Rácz Tilda
5.15 (MFI felv.)

BUDAPEST I.

- 6.45: Ébresztő. Torna.
Hírek. Közlemények.
Hanglemezek.
Útána: Étrend.
10.00: Hírek.
10.20: „A legszebb francia mesék.”
Irta Tasnádi-Kubacska András.
(Felolvasás.)
- 10.45: „Emlékek Jókairól.”
Irta N. Hegedűs Rózi. (Felolvasás.)
- 11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
- 12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.
- 12.10: Hanglemezek.
- Közben
- 12.40: Hírek.
- 1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.
- 1.30: Beszékart-zenekar.
Vezényel Müller Károly.
- 2.30: Hírek.
- 2.45: Műsorismertetés.
- 3.00: Arfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.
- 4.15: Gyermekdelután.
„Látogatás a budapesti Szentföldi Múzeumban.”
Kilián Zoltán beszélget öt gyermek-szereplővel.
- 4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.
- 5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.
- 5.15: Rácz Tilda énekel zongorakísérettel.
- 5.45: „Londoni levél.”
- 6.00: Sárközi Gyula cigányzenekara muzsikál,
id. Nyári József tárogatózik.
- Közben
- 6.25—6.40: „Az ifjúsági munkaszolgálat.”
Vitéz Színay Béla altábornagy előadása.
- 7.05: „Háborús földrajzi tényezők.”
Irta Stömpel Gábor dr egyetemi m.-tanár.
(Felolvasás.)
- 7.15: Hírek.
- 7.25: Magyar és külföldi tánelemezek.
- 8.00: Varga József dr kereskedelmi és iparügyi
miniszter beszél a Budapesti Nemzetközi Vá-
sárról.
Hangfelvétel.
- 8.15: Közvetítés a Fővárosi Operettszínházból.
„Három Huszár.” Operett három felvonásban,
nyolc képben. Irta K. Halász Gyula és Szi-
lágyi László. Zenéjét szerette Buday Dénes.
Rendező Sereghy Andor. Játékmester Sziklai
Jenő. Vezényel T. Török Emil. Személyek:
gróf Huszár Gida, gróf Huszár Jani, gróf
Huszár Lonci, a három Huszár — Solthy
György, Pálóczy László, Szondy Biri; Tatár
Titusz — Latabár Kálmán; Mili-Mári —
Kiss Manyi; Benjámin — ifj. Latabár Árpád;
Mr. Paddington — Pártos Gusztáv; Miss
Sylvia, a leánya — Gervay Marica; Bor-
berekly Ferenc, főerdész — D. Kovács József;
Mr. Harrington, Bobby, Harry, Paddington
barátai — Fülöp Sándor, Földessy Géza,
Jeney Ottó; Kulhanek Döme — Peti Sándor;
Ferdinánd — Rubinyi Tibor; Állomáselő-
járó — Weszely Pál; Végrehajtó — Falusi

István; Kitty, Daisy, Sylvia barátinói —
Komlós Juci, Miklós Livia; Vadász — Bódy
László; Veréb — Gonda György; Tury —
Arkossy Vilmos; Kati, Sári, Julesi, paraszt-
lányok — Koltay Aranka, Sággy Piri, Balla
Piri.

- Az I. felvonás után kb.
- 9.20: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven,
időjárásjelentés.
- A II. felvonás után kb.
- 11.00: Hírek német, olasz, angol és francia
nyelven.
- Előadás után kb.
- 11.45: Magyar nóták és csárdások hanglemezről.
- 12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

- 6.45—7.15: Olasz nyelvoktatás.
Gallerani Bonaventura előadása.
- 7.30: „Foscarina és Stello.”
(Emlékezés Dusera.) Dávidné Angyal Paula
dr előadása.
- 8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.
- 8.25: „Régi jó idők muzsikája.”
Előadja Csuka Béla (baryton, viola da gamba);
Montag Vilmos (hegedű és mélyhegedű) és
Rajter Lajos (gordonka-zongora); 1. Haydn:
A-dur divertimento (60. sz., baryton, mély-
hegedű, gordonka); 2. Abel: e-moll szo-
náta (viola da gamba-zongora); 3. Tomasini:
D-dur divertimento (24. sz., baryton-hegedű-
gordonka).
- 9.00: „A vitaminok.”
Dobák Ferenc dr előadása.
- 9.25: A rádió szalonzenekara.
- 10.00: Időjárásjelentés.
- 10.30—11.00: Hanglemezek.

KASSA (259.1 m.)

- 10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával.
(10-kor hírek.)
- 11.05: „Szövetségek az állatvilágban.” Lukács
Dezso dr előadása.
- 11.20: Hanglemezek.
- 11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, mű-
sorismertetés.
- 12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.
- 3.25: Hanglemezek.
- 6.15—6.45: Azonos Budapest I. műsorával.
- 6.45—7.15: Olasz nyelvoktatás. Átvétel Buda-
pest II.-ről.
- 7.15—7.25: Azonos Budapest I. műsorával.
- 7.25: Danyi Ferdinánd gordonkázik, zongorán
kíséri László Annie.
- Kb.
- 7.55—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

- A HAD3 hívójeles adóállomáson, 11.850 kilo-
cikluson, 25.32 méteren. Középeurópai időszámí-
tás szerint éjjel 11—12.20 óráig.
- A HAT5 hívójeles adóállomáson, 9.625 kilo-
cikluson, 31.17 méteren. Középeurópai időszámí-
tás szerint éjjel 12.35—2.00 óráig.

Márai Sándor
5.35

Csütörtök

ÁPRILIS 25

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek. Utána: Étrend.
10.00: Hírek.
10.20: „Cimerfordítás.”
Bartóky József elbeszélése. Felolvasás.

- 10.45: „A villamosfogyasztás-mérők.”
Nagy Sándor dr. miniszteri fogalmazó előadása.
- 11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
- 12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.
- 12.10: Csorba Dezső cigányzenekara muzsikál.
Közben
- 12.40: Hírek.
- 1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.
- 1.30: Ilméczy László szalózenekara.
1. Lanner: Udvari bál, keringő; 2. Rimszkij-Korszakov: Himnusz a naphoz; 3. Mikus-Csák István: Babaszvit — a) Babatánc; b) Altató; c) Szerenád; d) Bujócska; 4. Codevilla: San Fernando, tangó; 5. Rixner: Fiekkó, polka; 6. Szucsich: Lassú keringő; 7. Ilméczy László: Részletek az „Aranykalász” c. operettből; 8. Kemény Ákos: Táncoló vidám kínai.
- 2.30: Hírek.
- 2.45: Műsorismertetés.
- 3.00: Árfolyambírek, placi árak, élelmiszerárak.
- 4.15: Ruszín hallgatóknak.
Szoekov András ruszín népdalokat énekel zongorakísérettel.
Peredaca dlya podkarpatszkih ruszinov. Andrej Szoekov iszpolnit narodnója piszni podkarpatszkih ruszinov v szoprozsdeniji rojalja.
- 4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.
- 5.00: Hírek szlovák és ruszín nyelven.
- 5.15: Rendőrzenekar.
Vezényel Szöllőssy Ferenc. 1. Suppé: Költő és paraszt, nyitány; 2. Verdi: Alarcosbál, részletek.
- 5.35: „Só és bors.”
Márai Sándor elbeszélése.
- 6.00: Lakatos Tóni és Lakatos Misi cigányzenekara muzsikál.
- 6.45: „Háztartási időszerű tanácsadó.”
Velezdi Sarolta előadása. A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.
- 7.15: Hírek.
- 7.25: Az Operaház előadásának ismertetése.
- 7.30: Az Operaház előadásának közvetítése.
„A tenor.” Vigopera három felvonásban. Német szövegét a „Bürger Schippel” c. vígjáték nyomán írta Göth Ernő. Zenéjét szerzette Dohnányi Ernő. Fordította Harsányi Zsolt. Vezényli Ferencsik János. Rendezte Márkus László. Személyek: A birodalmi herceg — Hámorj Imre; Hicketier, gazdag polgár — Koréh Endre; Jenny, felesége — Budanovits Mária; Thelka, a leánya — Horányi Karola; Krey, revizor — Szügyi Kálmán; Wolke, könyvnyomdász — Maleczky Oszkár; Schippel, kocsmai muzsikus — Laurisán Lajos;

Müller, Schulze, polgárok — Toronyi Gyula, Palotai Árpád.

- Az I. felvonás után kb.
- 8.10: Külügyi negyedóra.
A II. felvonás után kb.
- 9.00: Hírek.
Az előadás után kb.
- 9.55: Időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszín nyelven.
- 10.10: A rádió szalózenekara.
1. Offenbach: Orfeusz az alvilágban, nyitány; 2. Strauss János: Amit a Bécsi erdő mesél, keringő; 3. Siede: A kiváncsi Hold, intermezzo; 4. Szűcs János: Kis katonák indulója; 5. Zakál Dénes: Budapest, slowfox; 6. Strauss János: Lángoló szerelem, polkamazurka; 7. Kálmán: Cirkuszhercegnő, egyveleg; 8. Maxen: Bella Donna, pasodoble.
- 11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és eszperantó nyelven.
- 11.25: Magyar és külföldi tánclemezek.
- 12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

- 5.40: Rendőrzenekar.
Vezényel Szöllőssy Ferenc. 1. Millöcker: Szegény Jonathán, egyveleg; 2. Sándor Jenő: Miért tűnik el a szerelem, angolkeringő; 3. Erdélyi Mihály: Lombos ágon, slow.
- 6—6.30: Angol nyelvtanítás.
J. W. Thompson előadása.
- 6.50—7.15: Lakatos Tóni és Lakatos Misi cigányzenekara muzsikál.
- 8.00: Hírek, ügétversenyeredmények, hírek szlovák és ruszín nyelven.
- 8.25: „Elssler Fanny Pestén.”
Irta Morlin Adorján dr. (Felolvasás.)
- 8.55: Jazz-számok hanglemezről.
- 9.50: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

- 10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)
- 11.05: Szlovák hallgatóknak: „A modern Törökország.” Kolompos János előadása.
- 11.20: Jazz-zongora- és moziorgonaszólók hanglemezről.
- 11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.
- 12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.
- 3.25: Hanglemezek.
- 4.15—6.00: Azonos Budapest I. műsorával.
- 6—6.30: Angol nyelvtanítás. Átvétel Budapest II.-ről.
- Kb.
- 6.30—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

- A HAD3 hívójeles adóállomáson, 11.850 kilocikluson, 25.32 méterem. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 11—12.20 óráig.
- A HAT5 hívójeles adóállomáson, 9.625 kilocikluson, 31.17 méterem. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 12.35—2.00 óráig.

Déliab

Noiret Irén

7.25

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek. Utána: Étrend. 10.00: Hírek. 10.20: „Ruszin ifjúsági előadás.” „Az iskolai pad mögött.” Irta Balczyk Emil.

Peredacsja dlya podkarpatszkich ruszinov. Jemeljan Balczykij: Za skolnoy lavicoj. Doklad.

10.45: „Milyen legyen a jó fogkefe?” Irta Oravecz Pál dr egyetemi magántanár. Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: „Séta a Nemzetközi Vásáron.”

A közvetítést vezeti Budinszky Sándor.

12.40: Hírek.

1.00: Mihalkné Nagy Irén énekel zongorakísérettel.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: A József nádor 2. honvédegyalogezred zenekara. Vezényel Seregi Artúr.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

3.45—4.10: Üzenetek a Nemzetközi Vásárból.

4.10: Diákfőőra.

„Magyar helyesírás.” Fekete Miklós dr előadása.

Utána: Ifjúsági közlemények.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Bura Sándor cigányzenekara muzsikál. Közvetítés a Nemzetközi Vásár stúdiójából.

5.45: „A II. csoportba sorolt építmények légtartalma.”

Kartal Imre dr előadása. Az Országos Légvédelmi Parancsnokság közleménye.

6.10: A rádió szalózenekara.

Közvetítés a Nemzetközi Vásár stúdiójából.

7.05: Sportközlemények.

7.15: Hírek.

7.25: Noiret Irén dalokat énekel zongorakísérettel. Hangfelvétel.

7.55: „Szép magyar szó.”

Bajor Gizi, a Nemzeti Színház örökös tagja előadása.

8.25: Országos Postás Zene- és Kultúregyesület hangversenye.

Közvetítés a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből. Közreműködők Sz. Molnár Anna (hárfa), Laurisín Lajos, az Operaház tagja (ének), Ország Tivadar (hegedű), Eördögh János (fuvola), az Országos Postászenekar, Posta-műszaki Üzemi Tisztviselők Dalköre és Posta-

Péntek

ÁPRILIS 26

tisztviselők Szimfónikus Zenekara Csilléry Béla és Eördögh János vezényletével. 1. Mozart: Hárfa-fuvolaverseny (Sz. Molnár—Eördögh); 2. a) Donizetti: Szerelmi bájital; ária; b) Bizet: Carmen: Virágária (Laurisín) 3. a) Ország Tivadar: Magyar táncok; b) Hubay: Zephir (Ország); 4. Wagner: Tannhäuser — zárandokok kara (énekkar); 5. Rossini: A szevillai borbély, nyitány (zenekar).

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: „Mindenkől egy keveset.” Közreműködik Heinemann Sándor jazz-zenekara, Toll Árpád cigányzenekara és a Rajkózenekar.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Hanglemezek.

Géczy Barnabás zenekarának műsorából.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.50—6.10: Bura Sándor cigányzenekara muzsikál.

Közvetítés a Nemzetközi Vásár stúdiójából.

6.10—6.40: Gyorsíró tanfolyam.

Szlabey Géza előadása.

7.35: „Egy világhírű firenzei palota.”

(Palazzo Strozzi.) Hoór-Tempis István dr előadása.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: „Akkik a nagyhatalmak propagandáját irányítják.”

Csiszár Béla előadása.

8.55—10.00: Sárai Elemér cigányzenekara muzsikál, Varga Imre énekel.

Közben:

9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával.

11.05: „Az őskultúra nyomai néphagyományainkban.” Manga János előadása.

11.20: Dalok és hangszerszólók hanglemezeiről.

11.40—12.00: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25—4.15: Szórakoztató zenekari művek hanglemezeiről.

Közben kb.

3.40: A szlovák ifjúságnak: „Modern európai költészet.” Martin János előadása.

4.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAD3 hívójeles adóállomáson, 11.850 kilocikluson, 25.32 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 11—12.20 óráig.

A HAT5 hívójeles adóállomáson, 9.625 kilocikluson, 31.17 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 12.35—2.00 óráig.

Faragó Ibolya
Bp. II. 7.25
(Laub Juci felv.)

negy gyermekszereplővel, hangpéldákkal.

10.45: „Mit nézzünk meg?”

A római ezüst és bronz edényeket a Nemzeti Múzeumban. Ismerteti Radnóti Aladár dr. Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Hímsz. Időjárásjelentés.

12.10: Éneklő Ifjúság: A rimaszombati Egyesült Protestáns Főgimnázium és az államilag engedélyezett Kereskedelmi Tanfolyam növendékeinek vegyeskara énekel
Lackner László vezetésével. Zongorán kísér Lacknerné Gregovics Mária.

12.40: Hírek.

12.55: Szabó Pál gondolkázik zongorakisérettel.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Hanglemezek.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Ártolyamhírek, placi árak, élelmiszerek.

3.45—4.10: Üzenetek a Nemzetközi Vásárból.

4.15: „Babajáték.”

Közvetítés a Pedagógiai Szeminárium gyakorló iskolájából. Előad Lakatos Emilia székessővárosi óvónő. A közvetítést vezeti Budinszky Sándor.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Beresényi Irén és Gáspár Ilona eimbalmozik a Nemzetközi Vásár stúdiójában.

5.45: „A házi betegápolás tudománya.” Közvetítés az Ifjúsági Vöröskereszt házi betegápolási tanfolyamáról. Beszél Gecsó Sándorné. Hangfelvétel.

6.15: Kiss Lajos cigányzenekara muzsikál. Közvetítés a Nemzetközi Vásár stúdiójából.

7.15: Hírek.

7.25: „A mesebeli királyfi.”
Thurzó Gábor elbeszélése.

7.40: „Muzsikál a múlt.”

Lehár Ferenc élete dalban, muzsikában és prózában. Az összekötő szöveget írta, elmondja és Lehár Ferencel beszélget Szilágyi Ödön. A Budapesti Hangverseny Zenekart és a közreműködő énekkart vezényli Lehár Ferenc. Közreműködik Szilvássy Margit, Tamás Ilonka, Laurisin Lajos és Rösler Endre, az Operaház tagjai. Rendező Gyarmathy Sándor. Hangfelvétel. 1940. február 11-i adásunk megismétlése. (Hanglemezzel.)

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: A rádió szalózenekara.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

Szombat

ÁPRILIS 27

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna.

Hírek. Közlemények.

Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: Ifjúsági rádió.

„A hegedű elmeséli történetét.” Kilián Zoltán beszélget

11.20: Farkas Jenő cigányzenekara muzsikál, Mindszenty István énekel.

Dalok. Nép dalok: Eltörött a kutam gémje; Meg kell a búzának érni; Farkas Jenő: Eltörött az ezüsthangú flinkóm; népdalok: Édesanyám, ha bejön Egerbe; Nincs már nekem fehér gulyám; Thegze-Gerber Miklós: Gyógyítgatom a lelkemet (Saághy Ilona verse); Eröss Béla: Elmegyek az éledeből (Selymes Rézső verse); Szávozó Richard: Rózsabimbó, rózsabimbó (Marcali szövege); Molnár Mihály: A térkép (Gács Demeter szövege); népdalok: Jó bor, jó egészség; Befordultam a konyhára; Akom Lajos: Virágzik a fürtös akáca (Pápai Molnár szövege).

BUDAPEST II.

6.45—7.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági féléórája.

7.25—7.55: Faragó Ibolya zongorázik.

Olasz zongoramuzsika. 1. a) Roncalli: 1692) Passacaglia; b) Ignoto: Siciliana; 3. Pick—Mangiagalli: Preludio és Toccata; 4. Casella: Barcarola; 5. Sgambati: Nevja; 6. Busoni: All' Italia.

8.00: Hírek, löversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: A kassai rádió műsorából.

A sírban fekvő Krisztus-síratásának egyházi hangversenye az ungvári görög katolikus püspöki székesegyházból. A papnövendékek kara Hladonyik István vezényletével Archangelszki Lyvov, Sas és Zseltvay műveiből énekel.

9.00: „A facipő.”

(Paganini-legenda.) Rozsnyai Kálmán előadása. Felolvasás.

9.30: Kamarazene hanglemezzel.

10.10: Időjárásjelentés.

KASSA (259. I m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: Köves Károly előadása.

11.25: Idegen nemzetek indulói hanglemezzel.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—6.45: Azonos Budapest I. műsorával.

6.45—7.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági előadásának átvétele Budapest II-ről.

7.15—8.30: Azonos Budapest I. műsorával.

8.25: Egyházi hangverseny. Közvetítés az ungvári görög katolikus püspöki székesegyházból. Énekel a Papnevelde énekkara, vezényel Hladonyik István.

Ezt az adást Budapest II. átveszi.

9—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAD3 hívójeles adóállomáson, 11.850 kilocikluson, 25.32 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 11—12.20 óráig.

A HAT5 hívójeles adóállomáson, 9.625 kilocikluson, 31.17 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 12.35—2.00 óráig.

*Naponta
háromszor*

ODOL

kál,
nje ;
El-
lok :
már
lós :
rse);
mesi
mbó,
Mi-
ge);
tam
rtős

rium

alli :
ana ;
ata ;
via ;

ovák

házi
likus
ékek
Ar-
ívei-

elő-

ával.

ezről.
űsor-

rium
Buda-

ával.
ung-
zból.
ényel

ával.

kilo-
dö-
ág.
kilo-
zámí-

báb

KÉT ASSZONYY KÖZÖTT

Irta: WILLANT REZSŐ

— Viszontlátásra holnap... — mondta mosolyogva az asszony és kezét kinyújtotta a távozó férfi felé, aki már a kilinest fogta.

Hangjában a győztes nő öntelt, kissé fölényeskedő biztossága muzsikált, mozdulatában egyszerre kérés és parancs, alázat és ítélem volt, amint keze egy pillanatra megállt a levegőben. Ruhájából és hajából parfüm-illat áradt, s ezt az illatot most Temesi Gábor élmélyítőnek és fullasztónak érezte, akár csak a szoba melegét, amelyből menekülni igyekezett.

Lehajolt és megcsókolta az asszony kezét: — Holnap? — Nem, nem! — holnap nem jöhetek... Fontos dologom van a pártban, halaszthatatlan megbeszélni valók... nem, kedves Livia, holnap nem jöhetek...

Elegedte az asszony kezét és határozottan, elszántan belenézett a csodálkozó szemekbe. Várt.

Pillanatnyi kínos csend zuhant közéjük.

Az asszony lebiggyesztette a száját:

— Úúúúgy? — Nem jöhet, persze, a párt, halaszthatatlan ügyek... én nem számítok, ülhetek itthon egész este egyedül... hát kedves Gábor, vegye tudomásul, hogy nem! — Most már csak azért sem! Nem és százszor is nem! Akarom, akarom, hogy holnap is előjőjön! Színházba megyünk, utána vacsora valamelyik budai kiskocsmába, úgy, amint megbeszéltük... igen, úgy... amint elfelejtette, hogy holnap a születésnapom van...

Temesi Gábor összébbhúzta kabátja gallérját, ideges mozdulattal megigazította nyakszáját és mélyen hallgatott.

— Nos? — kérdezte újra az asszony, — rendben van?

— Igen... igen... bocsáss meg szívem, elfeledkeztem... — mondta a férfi szárazon és lenyomta az ajtó kilinest.

— Viszontlátásra...

— Holnap este hétkor... — csilingelt az asszony hangja, de amikor az előszoba ajtaja kattant, s a folyosón elhalkult a léptek nesze, berohant a szobába, a dívánra dobta magát és apró kezeivel csépelni kezdte a selyempárnákat.

— Nem adom!... Nem és nem engedem... Csak azért se...

Bomlott sírás rázta a testét és Horvay Livia ebben a pillanatban ezerszer boldogtalanabbnak érezte magát, mint akkor, amikor Temesi Gábortól törvényesen elválasztották...

*

Temesi Gábor egyszerre két fokot ugorva rohant le a lépcsőkön. A házmaster udvariasan feltárta előtte a kaput, köszönt és mosolygott hozzá. Csak a kezét lendítette a kalapja felé, valamit dörmögött is talán, ám alapiábanvéve észre se vette, hogy már kint áll az uccán. Testét átjárta a friss tavaszi szellő, szikrázó fények csaptak a szemébe, amint körülnézett és gyors iramban meg-

indult a forgatagban. Az út közepén autók suhantak, reflektorok fénykévei söpörték a nedves aszfaltot, messze a körúton villamosok csilingeltek és nyikkantak éles rikoltással, csak Temesi Gábor nem látott, nem hallott mindebből semmit.

Nem nézett semerre, csak befelé. Önmagával viaskodott már hetek, hónapok óta. Livia első felesége volt, s azóta, hogy törvényesen elváltak, ez a ragyogó démon, — akit pedig sohasem szeretett őszintén, csak a megcsalottság fanyar érzésével — karmaiban tartja jobban, ezerszer inkább, mint azelőtt, amíg házastársi kötelekék bélyézték a kényszer-együttléletet...

Két év óta tart ez a harc. Megnősült ismét. Csendes nyugalommal és megértéssel kapcsolódnék életébe a másik asszony, akitől már gyermeke is van... Szereti őket és mégis... — az első asszony hüvös hálója egyre szorult körülötte, már-már megfojtással fenyegeti, s képtelen menekülni...

Megoldhatatlan problémák kavargotnak a fejében. Léptei ütemesen koppantak a járda kövén. Kiért a körútra. Villamosra kapaszkodott és befúrta magát az egyik sarokba. Nyakát a gallérjába húzta és most haza gondolt, a másik asszonyra... Vajon mit hazudjon ismét?... Hol volt mostanáig?...

Szinte összerendezte, amikor a kalauz megállt előtte és a jegyet kérte. Az utasok ránéztek, s most érezte a gúnyos, lekicsinylő tekintetek nehéz súlyát, el kellett fordítania a fejét. Fáradt volt a belső izgalmaktól, de amikor leszállt a villamosról és becsöngett a ház kapuján, ahol lakott, egyszerre lecsillapodtak bensejében a forrongó érzések és kész volt elhatározásával...

*

Lágy öleléssel, puha, meleg csókok özönével várta az asszony, megbékélve a hit és csendes várakozás örömeiben, ahogy csak szerelmes asszony várhatja az urát.

— Fáradt vagy, — ma megint sokat dolgoztál, — csicseregte boldogan, — s már futott, hogy vacsorát készítsen. Temesi a szorongó félelem foszladozó érzésével nézett utána és most először, komolyan szégyelte magát. Azután benyitott a másik szobába, ahol kis ágyacskájában, leeresztett háló mögött édesen aludt a fia. Megvetett ágyak fehér csendje, a falon glóriás Mária kép, éjjeliszekrényén a tegnapi félbehagyott könyv és ebben a tiszta, békés szobában a gyermek, aki talán anyalokkal álmodik, olybá tűnt előtte egyszerre, mintha hosszú távollét után most érkezett volna valahonnan messziről. Örült mindennek.

Vacsora után gyöngéden magához vonta az asszonyt.

— Válotzatni fogok a mostani állapotokon. Még holnap beszéllek az igazgatóval... Nem bírom ezt az örökös robotot... Még holnap

szívem... Azután emberi életet élünk mi is. Csak még holnap... Lehet, hogy még későbbben jövök, mint ma, — de aztán... aztán, meglátod kis szívem...

Égette a hazugság minden szava, de az asszony, mintha csak ösztönösen megérezte volna, hirtelen boldogsággal felnevetett:

— Nagyon jó vagy... s ha már holnap este is hazajöhetnél hét órára... nagyon boldog lennék, — szeretném... Tudod úgy-e, miért?... No, no, — gondolkozz csak kicsit, mi van holnap?... Hát már elfelejtetted? — Holnap van házasságunk második évfordulója... s úgy-e, hazajössz?...

Szerelmesen simult az urához és mosolygott. Olyan volt éppen, mint a Máriakép a falon.

Temesi torkában érezte a keserűség fanyar ízét s felelet helyett rátapasztotta száját az asszony szájára...

Reggel főfájással ébredt. Kedvetlen volt és szótlan. Idegessége dőlben se enyhült, pedig az asszony elhalmozta figyelmének minden apró jelével. Virág is volt az asztalon, ódaadó szent tűz lobogott a nevető kék szemekben:

— Hány órákor várhatlak? — kérdezte titkolt örömmel.
— Nem tudom... nagyon sok a dolgom... — de iparkodni fogok... — s elfordította a fejét.

Az álmatlanul eltöltött éjszaka elég volt ahhoz, hogy számot vessen önmagával. Livia szerelmével már régen mögötte volt, s hogy ma, ha csak egy percre is felmegy hozzá, csupán azért teszi, hogy megmondja neki végleges elhatározását. Az alkohol, fény és szerelem mámorán keresztül ismerte meg őt, ezen keresztül vesztette el három évvel ezelőtt, de most már nincs tovább... Elég volt a kétszínű élet gyötrelmeiből...

Már nem kínozták kusza gondolatok. Hivatalában frissen, szinte jókedvvel ült az asztal mellé, s csak akkor zuhant lelkébe ismét egy pillanatra a kétség, amikor a tinta-tartóhoz támasztva megpillantotta Livia lehelét. Rögtön megismerte. Az egzaltált írás kusza vonalait táncoltak szemei előtt, de nem nyúlt feléje. Most erős volt, elszánt és konok. Mikor meg kézbe vette, megforgatta és féltrelokte. Csak azért se!!

Lázasan, szinte titokzatos erő kényszerűségével dolgozott hat óráig. Akkor elrendezte íróasztalán az iratokat, zsebébe sülyesztette a levelet és elrohant. Hosszú léptekkel húzott el a házak mentén, később hirtelen megállt egy ékszerbolt előtt, néhány pillanatig gondolkodott, azután belépett.

Zsebében a parányi csomaggal, jókedvre derülve, vidám hangulatban sietett tovább. Átvágott a forgalmas utcán. Emberek jöttek vele szemben, nők és férfiak, a csipős tavaszi szélből pirosra festett arccal mentek a célfelé, ahová akaratauk szerint menniök kellett, csak ő, egyedül ő ment lehorgasztott fejjel...

Befordult a kapun. A házmaster most is alázatosan köszönt, s ismét szemtelenül, sunyin mosolygott. Akaratlanul is észre kellett vennie, de nem törődött vele. Felsietett a lépcsőkön, előszobakulcsát a kezében szoron-

gatva, lihegve, a gyorsuló szívverés kellemetlen érzésével állt meg az ajtó előtt.

A kulcsot megfordította a zárban, nesztelen léptekkel végigment az előszobán, csendesen benyitott a hallba, megkerülte az ismerős bútordarabokat és már éppen kabátját készült levetni, amikor belülről hangok szűrődtek feléje. Livia csengő kacagása és gondtalan férfi nevetés összefolyó zavara hullámzott a szoba felől, ahol egy percre mozdulatlanul megállt. Azután óvatosan lenyomta a kilincset. A nyíláson át meglátta Liviát. Kezében pezsgőspohárral, szájában füstölő cigarettával ült a fotój karján, s vele szemben — hátul az ajtónak — ült a férfi...

Temesi így is, azonnal megismerte. Elég-szor volt alkalma szembenézni vele a válópör alkalmával.

Nem nyitott be, s már éppen arra gondolt, hogy észrevétlenül behúzza az ajtót, amikor Livia tekintete összevillant az övével. Felugrott és az ajtóhoz rohant. Fehérrevált arccal tuszkolta Temesit a hallon keresztül, ki az előszobába.

— Mindent megmagyarázok, Gábor... ne... ne... haragudjon... Tulajdonképpen nem is értem... nem kapta meg a levelet?...

Izgatottan a férfi keze után nyúlt, de az elrántotta. Összefüggéstelen szavakkal iparkodott a kínos helyzetet érthetővé tenni, s fölényes asszonyi fortélyal bujt a férfi oldalához. Fehér nyaka megvillant a homályban...

A férfi maró gúnnyal csak ennyit mondott: — Sohase zavartassa magát, drágám... Nem történt semmi...

És már indult is kifelé.

— Mit akar, Gábor?... — Holnap eljön?... — kérdezte riadtan az asszony, de kérdéseire már nem kapott feleletet. Az ajtó becsapódott és Temesi megkönnyebbülten sietett végig a folyosón. Lent az uccán taxiba vetette magát. A körúton megállította a kocsit, virágot vásárolt, fehér rózsákat és vérpiros szegfűket.

Pontosan hétkor otthon volt.

Mikor az asszony karjai ráfonódtak a vállára, megint csak azt érezte, mintha ismeretlen tájakról, hosszú idők múltán, most tért volna haza először...

De ebben az érzésben már nem volt hazugság.

Igy élnek az amerikai diáklányok

Ime, egy sorozat fénykép, amely a legmodernebb, legmaibb nemzedék, az amerikai egyetemeki női hallgatóinak életét tárja az olvasó elé. Hogy élnek, mit csinálnak, mivel töltik idejüket, mi módon tanulnak és miként szórakoznak, mindezen kérdésekre felelnek szóval érthetőbben és világosabban.

Az első felvételt egy fiatal hölgyet ábrázol olvasás közben. Persze, joggal kérdezhetné bárki, mi van azon megörökíteni való, ha egy tanuló olvas? Ám, ha figyelmesen megnézi a képet, magától is rájön, nem a tanuláson van a hangsúly, hanem a környezeten, ahol ezek a fiatal hölgyek tanulhatnak. Azon a minden kényelemmel berendezett könyvtárszobában, amelyben az elképzelhető összes művek rendelkezésére állanak a hallgatóknak, amelyekre tanulás vagy kutatás közben csak szükségük lehet. Nem kell túlszűfolt közkönyvtárakban ácsorogni, időt és energiát pazarolva, ha egy-egy kisegítő könyvre vagy forrásműre van szükség, az egyetemeki könyvtárszobái mindezekkel fel vannak szerelve. A tanulónak itt tényleg nincs más kötelessége, minthogy tanuljon. Ami ehhez szükséges, az minden rendelkezésére áll azonnal és minden utánjárás nél-

kül, az elképzelhető legegészségesebb és legkényelmesebb formában, illetőleg környezetben. Így marad aztán ideje arra, hogy sportoljon és szórakozzék is a tanulás mellett.

Hogy a sport milyen nélkülözhetetlenül hozzátartozik a modern ember életéhez, az olyan igazság, amiről beszélni is fölösleges lenne. Az a testben és lélekben egyaránt bámulatosan fejlődő új generáció, amely a szemünk előtt cseperedett emberré, éppen a sport általános és intenzív művelésének az eredményeként lett azzá, ami. Ime két felvétel az amerikai sportoló egyetemi hallgató nőkről. Az egyikük éppen kirándulásra készül s biciklijét készíti elő

Az amerikai diáklány maga javítja ki kerékpárját

az útra, a másik úszóruhás hölgyet ábrázol, amint a napon sütkezézik. Negyedszázaddal előbb bajos lett volna elképzelni az ilyesmit. Már maga a gondolat is háborzongató rémületet keltett volna: egy hölgy biciklire üljön! És mikor később mégis bekövetke-

zett ez a hihetetlenül merész újítás, a bicikliző hölgyek részére külön női kerékpárt készítettek, amelyen aztán földig érő bő szoknyában foglalt helyet az akkori idők sportlédíje. Női bicikli, földig érő szoknya — egyaránt a múlté, ma a short-ruhák idejében, hogy a fürdődresszről ne is beszéljünk. Nem volt olyan vakmerő revü-görl, aki hasonlóan lenge öltözékről álmodni is mert volna a legmerészebb színpadi jelenetben sem, mint azóta hölgyeink mindennapivá s ezzel megszokottá tették a praktikusság és egészség jelszavaival. Viseljük egészséggel, több levegő, napfény jut a testhez.

De a sport mellett a szellemiekről sem feledkeznek meg. És sehol sem általánosabb a színházkultusz, mint éppen az amerikai egyetemeken. Külön műkedvelő-gárdájuk van s előadásai tökéletességét mi sem bizonyítja jobban, minthogy nem egy ilyen műkedvelő-előadás „sztár”-ját szerződtették máról-holnapra óriási fizetéssel az amerikai színház- és filmvállalkozók. Így csinált karriert a mexikói származású Jane Webb, aki e képen cowboy-hölgynek öltözve állt a felvevőgép elé, csodálatosan szárnyaló

Jane Webb, egy diáklány, akiből nagy filmszillag lehet

Lola Shaw, akit a diáklányok szépségkirálynőjükké választottak

Doris Dudley filozófiatanárnőnek készült, de rádiószínésznő lett belőle

hangjával és Doris Dudley, akit drámai szerepekre szerződtetett Amerika legnagyobb rádió-társasága, az N. B. C.

Hol az az ifjú férfi-nemzedék, amely múltó lesz ehhez a női gárdához?

Csatai vadászat

IRTA: IFJ. HEGEDŰS SÁNDOR

Ez még a régi, boldog, gondtalan korszakban történt, mikor a sokfűrtű gond nem árnyékolta be az emberek homlokát, hanem mosolygó szemmel nézték az életet, volt derű, jókedv és kedély. A Garamvölgy-i községeket Csata környékén Bársony István nagy vadász vezetésével bérelte egy bohém társaság, köztük Malonyay Dezső, Ambrozovics Dezső, Wolfner József, Boda Dezső, a híres főkapitány, Kovács Aladár a Mentő főorvosa és Pataky Gyula. Száz számra löttük a foglyot, meg a nyulat, fácán is hullott bőven. De azért az évad legkiemelkedőbb része mindig a körvadászat volt. Ilyenkor vendégeket is hívunk, mert mi csak tizenketten voltunk puskások és kellett legalább hús, hogy a körvadászatot meg lehessen tartani. Így történt, hogy a lekéri jegyző sokszori kérésére meghívtuk Szukics urat, aki a szikincei határban kisebb birtokot vásárolt és igen jóra való ember volt. Valahol állt egy fűrészmalma, aztán a megtakarított pénzén vette azt a birtokot. Azelőtt nem volt vadász, de mióta földbirtokos lett, urrá lett rajta ez a szenvedély. Vett puskát, patronáskát, vadászövet s ahogy a lekéri jegyző elmondta: „Csak úgy ragyog a napsütésben az új puskaszij, meg a disznóbörtáska!”

Bársony ugyan csóválta fejét, ő nem szerette a kezdő vadászokat körvadászatra, de Malonyai annál jobban lelkesedett s egyre azt hajtogatta: „Csak hadd jöjjön el az öreg a vadászatra, majd bevezetem én ennek a mesterségnek a titkaiba!”

Mingyárt gondoltam, hogy valamin töri Malonyai az esztét, és nem is csalódtam az ő ötletdús ügyességében.

A körvadászat napjára a lekéri jegyzővel jött koocsin Szukics úr, az új szikincei birtokos, nagyszerű vadászfelszereléssel, csakúgy ropogott minden szíj rajta, még a bőr friss szaga is érezhető volt a tölténytáskán. Jó vigyorgó arcú ember volt, kerek képű, hasán patronöv, puskáján új szij, mosolyogva fogadtuk, különösen Malonyai volt nagyon boldog, mikor az új vendéget meglátta:

— Remélem, jól fog mulatni nálunk, igazán elkövetünk mindent, hogy jól érezze magát! — Azzal biccentett fejével, Szukics úr elővette a teveszörborítású kulacsát és nagy kegyesen kínálta Malonyainak:

— Szilvórium, snapszocska, igazi szilvórium, magam főztem, a szilvatermésből. — Egy-egy kortyot le-lehőrpintettek, aztán elindultunk a vadászatra. Malonyai volt szomszéd-puskásom s míg együtt ballagtunk, őszintén bevallotta nekem a dolgot:

— Minden el van intézve. Szerencsém volt, múlt héten lőttem a tatai erdőben egy rókát, annak a bőrét lenyúztam és elhoztam magammal. A jegyző istállójában meg hajnalban a koocsis fogott egy irgalmatlan nagy kőbormacska s azt spárgával bevarrtuk a róka-bőrbe. Most ott szorong a Szukics úr mellett ballagó hajtó iszákjában. A hajtó kapott tíz korona előleget s megesküdütt, hogy nem árul el semmit és végrehajtja a parancsot. Mikor én három éles füttyszót hallatok, akkor kell neki kiengedni a macskát az iszák-ból...

Ezalatt tovább mentünk, megkezdtük a hajtást s mikor három magános fa közelébe értünk, főlhallatszott Malonyai éles hármassíp-

HAGYOMÁNYOS HŐSIESSÉGGEL

harcolt a „Kalevala népe“, ezt állapítja meg az egész világ a finnek küzdelmének befejezése után. Fokozott érdeklődés fordul a nagy finn hősköltemény a

KALEVALA

felé, amely most jelent meg a Lafontaine Társaság kiadásában. A háromkötetes mű ára díszes félvászon kötésben kötetenkint 96 fillér, vagyis összesen

2 PENGŐ 88 FILLÉR BÉRMENTVE

Megrendelhető a vételár előzetes beküldése ellenében a Tolnai Világlapja kiadóhivatalában (Budapest, VII, Dohány ucca 12). A pénzküldés legolcsóbb módja a 9244. számú postatakarékpénztári számlánkra történő befizetés. Üres befizetési lap 3 fillérért postahivatalokban és trafikokban kapható!

szava, mire a hajtó kiengedte az iszákból a macskát és elkezdett kiabálni: — Róka, Szukics úr, róka! Szukics meglepetve kapkodott puskája után és kétszer rálőtt a menekülő állatra, mire az megriadva a lövésektől, nekiszaladt a jegenyefának és fölrohant annak tetejére. Szukics kiejtette kezéből a puskát:

— Az ördögbe is, a róka felmászott a fára!
— Mert rosszul tetszett löni! — kiáltott rá a hajtó. Ezalatt bezártuk a kört és mind a megriadt vadász mellé gyűltünk. Egészen halavány volt. Kövér képében forogtak nagy gurgula szemei. Malonyai ártatlan arccal kérdezte:

— Mi történt Szukics úr?
— Oh valami rettenetes — felelte ijedten.
— Csak nem valami szerencsétlenség?
— Oh, kérem, még annál is több... Valami rendkívüli... a róka fölmászott a fára!
— Talán rá tetszett löni — kérdezte Malonyai ártatlan arccal.

— Hát, hát, én bizony rálöttem, kétszer is rálöttem, az első lövésemből azt hiszem, kapott is s erre vesd el magad, fölmászott a jegenyefa tetejére. Még most is ott kuksol a fa tetején. Tessék nézni a bozontos farkát, innen is látni... Valami érthetetlen!

— Én szerintem nagyon is érthető — felelte Malonyai.
— De hisz ez természetellenes — felelte Szukics.

— Tévedni tetszik kérem, az a természetellenes, hogy sréteket lönek az oldalába, mert ha agyonlövök, az rendes dolog, de ha megcsiklandozzák a bőrét, attól ilyen állapot idegsokkot kap.

— Róka idegsokkot? Ilyet még nem halottam!

— Pedig ez így van. Rendkívüli események kiváltják belőlük ezt... Ebben a pillanatban rendkívüli esemény történt, mert a róka elkezdett nyávogni a fa tetején. Szukics holt-halavány lett — Borzasztó kérem, most már nyávog is!

— Valóban úgy van, ahogy mondja! — felelte Malonyai, — íme a nagy lelki emóciók, milyen nagy átalakuláson viszik át az állatokat. Rendkívüli esetek rendellenessége kiforgatja őket köznap mi voltukból és ősi állapotaikba igyekezik visszavinni őket... Megnyilatkoznak náluk a tudatalatti tulajdonságok...

Ebben a pillanatban fegyverdörrenés hallatszott, egyik társunk lelőtte a szerencsétlen macskát és az odaesett Szukics úr lába elé. A rókabőr kirepedt és a hasadékon át kikandikált a kandur, amint végsőt vonaglott.
— Jaj, hiszen ez macska! — kiáltott Szukics.

Az ám, ni! — állapította meg Malonyai. — Mégpedig kandur. De azért a rókabőr önt illeti meg fiatal vadászbarátom. Engedje meg, hogy ez ősi szokás szerint, mint az indiánok a skalpot, vadászövöhez csatoljam...

Mindnyájan neveltünk, Szukics úr is nevelt, de többet nem jött el vadászatra.

Délibáb

Szenzációs változás az arcpúder divatban

Ma már elkerülhető a „kikészítés” látszata

A GYÖNYÖRŰ TERMÉSZETES
SZÉPSÉG LÁTSZATÁT ADJA
A „LÁTHATATLAN” PUDER

A sikkes francia nők új divatnak hódolnak. Olyan arcpudert használnak, amelytől arc-bőrük szépnek és üdének látszik egész nap a zsiros fény minden nyoma nélkül.

A gyártási titok abban áll, hogy miképpen kell a krémhabos anyagot a hármasselyemszítá-
val kezelt púderrel elegyíteni. Ezt az új el-
járást, — amely francia vegyészek évekig
tartó kutatásainak eredménye, — a Tokalon
cég Párizsban szabadalmaztatta. A Tokalon
púder lehetővé teszi Önnek, hogy örökre el-
bűcsűzzék a fényes orrtól és a zsirosnak
látszó arc-bőrtől. Olyan szép arc-bőrt biztosít,
amely fénytelen marad 8 órán keresztül; sem
szél, sem eső, sem izzadás nem teszi fényessé
az Ön bőrét, ha Tokalon púdert használ.
Olyan üdévé válhatik az arc-bőre, mint a
rózsabimbó. Kérje a Tokalon púdert, amely
10 gyönyörű színben kapható: P 1.30 és
P 2.30.

Collec

Egysoros ta-
vaszi kosztüm,
kabátján négy
apró, géptűzé-
ses zseb. A
szoknyán kes-
keny hajtások

Különös, de divatos
tavaszi kalap fehér
filcből, gyapjúfá-
tyollal
(Schostal felv.)

D
I
V
A
T

Fehér posztó-
kosztüm, ső-
tétkék szegé-
lyezéssel, hoz-
zá fehér kézi-
táska, sötét-
kék pullover,
ugyanilyen
kalappal

A
sen
volta
sején
mást
tőzta
nökk
meg
egyr
Eh
mog
min
gatn
ség
időb
min
pedi
dül
esup
mód
M
egy
a t
voln
kos
biza
hat
vált
dég
min
E
zsu
ala
zár
vág
A
het
M
ká
ös
de
oly
ko
lan
a
m
na

A kis városban, az Arany Ökörben rendszeren vidám tréfákkal szórakoztak az urak. Nem voltak válogatóságok humorban és április elsejére sem volt szükség, hogy ugrassák egymást. Persze a bevált módszerektől sem irtóztak, hamis távirattal, hol az árvaszéki elnökkel nyereték meg a főnyereményt, hol meg gyermekes csinyekkel bosszantgatták egymást, még pedig a kedély jegyében.

Ebbe az Arany Ökörbe járt Kovács is. Kissé mogorva földbirtokos, aki a birtokán élt, de minden nap bejött a vendéglőbe poharazgatni városi barátaival. Rettenő nevezetessége volt végtelen zsugorisága. Abban az időben még nem volt százalékos rendszer, mindenki borraivalót adott a pincéreknék, még pedig sörözésnél rendszerint tíz fillért. Egyedül Kovács volt az, aki minden egyes nap csupán négy fillért dobott az abroszra, ami módfelett bántotta Marcit, az öreg pincért.

Marci ugyan kiszolgáló és fizető pincér volt egyszemélyben, de azért úgy hozzátartozott a törzsasztalhoz, mintha maga is vendég lett volna. Sokat engedett meg magának, a vasikos tréfákhoz néha ő is hozzáosodródott, kissé bizalmaskodó megjegyzéseket is tehetett. Már hatvanesztendő volt Marci, akit azért a kiváltságért, hogy belebeszélgethetett a vendégek társalgásába, azzal büntették, hogy mindenki tegezte, de ő természetesen nem.

Hát Marcit nagyon bosszantotta a Kovács zsugorisága. Hiába tett célzásokat a borraivaló alacsonyágára, a földbirtokos mereven elzárkózott, sőt a törzsasztal tagjainak is oda-vágta:

— Ennyit adok és punktum!

A törzsasztal tagjai tanakodtak, miként lehetne valamilyen tréfát csinálni Kováccsal.

Erre a nyugalmazott rendőrtanácsos egy nap magához kérette a pincért:

— Nézze, Marci. Mondok én magának valamit. Mi ki akarjuk próbálni Kovács zsugoriságát, le akarjuk mérni a szívét. Egy nap hívja félre és kérjen tőle száz pengőt kölcsön. Vajjon miként fogja visszautasítani. Meg vagyunk róla győződve, dühbe gurul majd. Hadd élvezzünk egy kicsit.

Marci, akinek egy öltöny ócska ruhát ígértek, oda is ment Kovácshoz és alázatos hangon szólott:

— Tekintetes uram, bocsánatot kérek alkalmatlankodásomért, nagyon megkérném, életbevágó ügyben adjon nekem kétperces kihallgatást.

Kovács felállt az asztaltól s félrevonult a sarokba Marcival:

— No, miről van szó?

Marci zavartan hebegett:

— Jaj, tekintetes uram, annyi családi bajom van, a gyerekek betegek voltak, nemrég tettem el egy magános nagynénémet, kétségbeesett helyzetbe kerültem. Nagy tisztelettel megkérném, legyen kegyes nekem száz pengőt kölcsön adni, adok róla váltót s biztosíték a kaucióm a vendégiosnánál.

Marci legnagyobb meglepetésére, Kovács nyugodtan ezt felelte:

— Rendben van, holnap behozom a pénzt. De van egy kikötésem.

— Ó, áldja meg az Isten, tekintetes uram, amit parancsol.

— Maga tartozik nekem minden nap egy pengőt személyesen törleszteni. Ha egy nap elmarad a törlesztés, nyomban peresítem a váltót s lefoglalom a kaucióját.

Ezzel szép nyugodtan visszaült a helyére s a törzsasztal tagjainak faggatására sem mondta el, hogy mit is akart tőle Marci a sarokban.

Persze, mihelyt Kovács elment, nyomban

Boldog házasságot akar élni?

Meg akarja ismerni a boldog házasság titkát? Tudni akarja a családi háborúságok őszinte okait? Szeretne házasesetéből minden békéltenséget kiküszöbölni? Szeretne olyan boldog lenni, mint amilyennek házassá-

életét legszebb álmaiban elképzelte? Olvassa el G. P. Heath-nek, **A férjhezmenés művészete** című nagyszerű könyv szerzőjének művét, melynek címe:

A boldog házasság tudománya

Az olvasók ezreinek elismerőlevele tanusodik „A férjhezmenés művészete”-nek páratlan irodalmi és gyakorlati értékéről. Ugyanez a vélemény G. P. Heath most megjelent új művéről is, amely már megjelenésének legelső napjaiban több ezer példányban kelt el.

A kb. 250 oldal terjedelmű, izléses kiállítású mű ára **hármentve 1 pengő 50 fillér.**

Megrendelhető a vételár előzetes beküldése ellenében Tolnai Világlapja kiadóhivatalában (Budapest, VII, Dohány ucca 12). Utánvétellel való szállítás 75 fillérrel drágább.

megrohanták Marcit, aki álmélkodva bejelentette:

— Nohát, urak, könyörgöm szépen, megállt a világ.

— Ad pénzt? Lehetetlen — mondták kórusban is.

— Holnap itt lesz a zsebemben.

Mintha forradalom tört volna ki, úgy háborogtak az emberek, nem akartak hinni füleiknek. De bizony másnap Kovács megjelent, félrehívta Marcit, magához vette a váltót s leszámolt száz pengőt a Marci kezébe. Mondanunk sem kell, hogy a pénzt a rendőrtanácsos magához vette s elhatározták, Marci mindennap csakugyan törleszt egy pengőt, miközben csodálkozva hajtogatták:

— Hogy a zsgorinák is van szíve!

*

Másnap kellett volna az első pengőt törlesztetni, de Kovács a legnagyobb csodálkozásra nem jelent meg a vendéglőben. Hamarosan megjött a hír, hogy a földbírtokos lóháton járta be a földjét, amikor az állat megbokrosodott, a földre vetette és szegény Kovács

kitörte a lábát. Három hónapig feküdt beteg, ennyi ideig maradt távol az Arany Ökör-től. Aztán egészségesen ismét beállított a vendéglőbe, helyet foglalt a törzsasztalnál, ahol is ráförmedt a pincérre:

— Na, Marci, mi van a pénzzel?

Ebben a pillanatban Marci eltűnt s hatalmas ezüsttálcát hozott, amelyen rajta hevert pontosan száz darab egypengős, a balkezeben pedig egy hatalmas csomagot, zacskót tartott.

— Tessék parancsolni, a pénz, tekintetes uram, hálásan köszönöm.

Aztán Kovács elé rakta a tömött papír-zacskót is.

— Tessék ezt is elvinni, tekintetes uram.

— Mi ez? — kérdezte Kovács.

Marci boldogan, de kicsit szemtelenül is, leplezetlen hálával az állat iránt, mosolyogva megjegyezte:

— Egy kis cukor a lónak!

Mert mint mondtam, az Arany Ökörben ilyen kedves tréfákkal szórakoztak valamikor az urak.

KÉT TRÉFA

POKOLI HAPPY-END

I.

Lucifer, miután az első emberpárt bűnre csábította, földi szereplését befejezte és visszatért a pokolba. Évezredek multak, amikor egy szép napon eszébe jutott Éva és elhatározta, hogy újra körülnéz a földön.

— Addig nem nyugszom, amíg nem találok megint egy Évát. Ami sikerült egykoron régen, az sikerülni fog most is. Elszédítem, mint a pinty.

Igy szólt Lucifer és még aznap csomagolt.

II.

A sátánok összedugták a fejüket.

— Valami nincs rendben. Már három napja, hogy Lucifer a földön jár. Ennyi idő éppen elég ahhoz, hogy bűnös művét befejezze és Évát újólá megnyerje a pokol számára. Jó volna, ha valaki utánanézne ennek a dolognak.

Belzebubnak jutott a feladat, hogy Lucifer hosszas távolmaradásának okát kiderítse és megnyugtassa a kénköves lángok közt aggódó sátánok seregét.

III.

Szomorú szívvel ment vissza Belzebub a földről.

— Mi újság? — hangzott a kérdés az ördögök ajkáról.

— Lucifer nem tér vissza többé — sóhajtott Belzebub pokoli könnyeket ejtve.

— Megtalálta Évát?

— Még aznap a Dunaközön.

— És elszédítette?

— Ellenkezőleg! Éva szédítette el Lucifert. Egyszerűen férjül vette őt.

Megszólint az egyik sátán.

— Sohse búslakodjunk! Ahogyan én Évát ismerem, majd gondoskodik róla, hogy Lucifernek a földön is pokol legyen az élete.

AGGLEGÉNYSORS

Két jóbarát találkozik a körúton a reggeli órákban. Régen nem látták egymást.

— Szervusz, Jánoskám. Hová oly sietve?

— A piacra, kérlek.

— Férfi létedre a piacra jársz?

— Nincs abban semmi különös. A görög férfiak az ókorban mindig maguk mentek bevásárolni, ahogyan azt egy régi könyvben olvastam. A nőknek tilos volt piacra járni.

— Nem élünk az ókorban, pajtás.

— Sose lehet azt tudni, hogy milyen korban élünk.

— Miért nem küldöd bevásárolni a házvezetőnődet?

— Sajnos, férjhez ment. És azóta magam végzek minden házimunkát. Reggel magam főzöm a kávé.

— Nincs feleséged?

— Nincs.

— Baj.

— Bizony baj. De most legalább jó kávé itszom. Csak az az ebédutáni mosogatás ne volna. Azt utálom.

— Ördög vigye a házvezetőnődet! Miért kellett neki férjhez menni?

— Fogalmam sincs, miért volt neki olyan sürgős a házasság.

— Akadályoztad volna meg.

— Eleget tiltakoztam. De hát tudod, amit egyszer egy nő a fejébe vesz. Most aztán még a gombokat is én varrom fel a kabátomra.

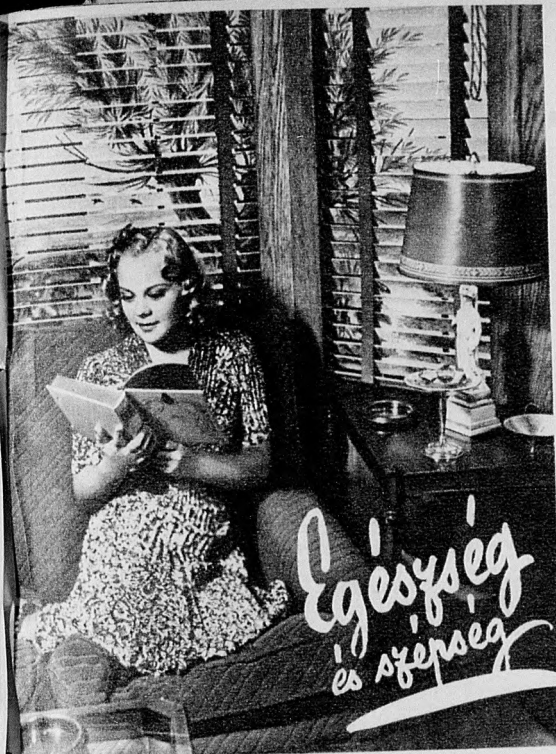
— És mondd, kérlek, kihez ment férjhez a házvezetőnő?

János lehajtotta a fejét. Csöndesen mondta:

— Hozzám.

DYMI

Déliab

Sonja Hennie (Fox felv.)

szik, állni is fog. Érthető hát ha a nők mindent megtesznek ennek elérésére és megtartására. Érthető, sőt kötelező, hogy diétáznak, sportolnak, vigyáznak magukra és ügyelnek a belek kifogástalan működésére.

Az alak magassága, karcsúsága, a csontszerkezet milyensége öröklött dolog és azon ma még nem igen lehet változtatni. Vannak családok, ahol mindenki magas és nyúlánk és vannak, ahol középtermetűek vagy alacsonyok, húsosok, vagy karcsúak és finom csontúak.

Az első és harmadik esetben semmi egyebet sem kell tenni az illetőknek, csak kissé ügyelni magukra és még nagymama korukban is úgynevezetten „lányos” alakkal sétálhatnak.

De nem kell elkeseredni a kissé húsos, illetőleg hizásra hajlamosaknak sem. Csak fiatal lány koruktól fogva úgy kell élniük, hogy az öröklött hajlamokhoz a vigyázatlan életmóddal ne adjanak még többletet. Sőt amennyire csak lehet, igyekezzenek azon enyhíteni. Hiszen a kereszteződésen felül ez a finomodásnak, a nemesedésnek egyetlen titka. Sportoljanak, főként tornázzanak, ússzanak, hogy magasabbak legyenek, vigyázzanak, hogy ne rakódják rájuk semmi felesleges zsírpárna és ezzel főként alakjuk ne fejlődjék túlerősre.

Erre elsősorban az anyáknak kell ügyelniük és nekik ellensúlyozni a fiatal leány kívánságait.

Ma minden fiatal leánynak — ahogy harminc év előtt a hosszú ruha volt, — a jó alak a legdédélgettebb vágya... Azt hiszi, ha fűzi magát, már nagy leány... Nő... Természetes hát, hogy már akkor akar viselni, amikor arra egyáltalán nincsen szükség. Mert fűzőre a lánynak, még ha a teste kissé erősebb is, nincsen szüksége. A testnek, ha azt kívánjuk, hogy szép, jó formáját és előnyös állását a lehető leghosszabb ideig megtartsa, egyedül... tartószalagjai segítségével kell megtartania magát. Nem szabad támasztani, beszorítani, mert az okot, amiért beszorítják, hogy ne legyen erős, úgy sem érik el, ellenben elveszik a lehetőségét, hogy formájában, keménységében, meg maradjon. Ilyenformán alig huszonöt esztendővel a divatnak ilyenirányú megváltozása után, rengeteg fiatal leány, asszony van, akinek puha, tartását, vesztett alakja van és aki ezért... okkal... szerencsétlenné érzi magát.

A fűző viselése helyett tornázzanak, sportoljanak, ússzanak, fussanak, ugráljanak hát, és általában kényszerítsék minél nagyobb munkára a mellizmokot és a test tartó szalagjait, hogy azok ruganyosságukat megtartsák. Ha emellett még nem is táplálkoznak túlságosan vagy tartózkodnak a hízlaló ételektől, akkor, ha nem is lesznek nádszáltermetűek, de finomak, karcsúak, formásak, ruganyosak maradnak.

Bozay Margit

A múlt század utolsó felében és a jelen század két első évtizedében a dús, fejlett felsőtest volt a divat, úgyhogy a nő, aki nem ilyen volt, mondhatatlanul szerencsétlenné érezte magát és minden eszközzel igyekezett ezen segíteni. Ebben az időben élték aranykorukat a „fejlesztők”, amelyek tökéletes alakot ígértek, ebben az időben használták a nők a ruhájukba varrt vattát, csipkét, fodrot, különféle gumipótrészeket, hogy a kívánt gömbölyded formát legalább felöltözöttén elérjék.

Ez a divat a háború után teljesen megváltozott... A lapok hirdetései közül lekerültek a csodakenőcsök, csoda pumpák, a vatta, csipke, fodor, gumipótlék idejét multá és a nők, akik azelőtt szomorúak, nem egyszer kétségbeesettek voltak fejletlen alakjuk miatt, egyik napról a másikra irigyeltek lettek Hollywood nádszáltestű nőket hozott a filmen, megváltozott a női test magasságának és súlyának egyensúly törvénye.

Azelőtt az egy méteren felüli centiméterek számánál legalább 6—8 kilóval többnek kellett lennie a nőnek, ha divatos akart lenni, ebben az időben meg legalább ugyanannyival kevesebbnek. Vagyis: a nő, aki azelőtt 165 cm magas volt, a szépség követelménye szerint 70—72 kilót kellett, hogy nyomjon, míg a divat megváltozása után legfeljebb 56—58 kilónak volt szabad lennie.

Később ez az arányszám kicsit megváltozott. A túlfüls alak eltűnt és helyébe lépett a karcsú, nyúlánk, szépen formált. Ennél már megengedett lett a 165 cm magasságnál a 60—62 kiló, de több semmi esetre sem.

Ez az arány ma is áll... Sőt, ahogy lát-

Déliab

A pesti uccan

A végre megérkező tavaszi napsütésben megjelentek a pesti uccák jellegzetes alakjai is, hogy áruikat harsány hangon a sétáló vagy munkája után siető közönségnek ajánlják.

— Cérnafűző, cipőfűző, biztosítótű, borotvapenge féláron, hullámszatot tessék — halljuk a bazáros szavát. Mihály, az árus fadobozban tartja üzlete egész berendezését. Ládája változatos kincstár. Van itt „garantáltan” törhetetlen fehér, piros, világoszöld és fekete színű fésű, hajcsat, gallérmerevítő, inggomb, tarka plébából készült madárhangutánzó, ceruza, önműködő borotva stb. Mihály éppen „üzletet” köt a szomszédos újságstand tulajdonosával, a hatvanhárom éves Pali bácsival, aki ceruzát óhajt néz vásárolni. Figyelemmel is kíséri a környék, mi történt itt, hiszen Pali bácsi most nem egy fiatal és csinos kisasszonykával beszélget. Tudniillik ő igen nagy nőbarát.

Az egyik főútvonalon plakátokkal díszített fal tövével a földön nagy mennyiségben tornyosuló könyvek tanuskodnak arról, hogy itt bizony olvasmányhoz juthat az ember. Már a könyvcímlapok képeiről is megítélhető, hogy a könyvekben miről lesz szó. Láttunk bájos leányarcot, szerelmes fiatal párt, másik könyvről torzonborz arcú, sötét férfi vagy revolveres, álarcos bandita néz reánk. De nemcsak a képek, hanem a könyv címe is fontos. Sokan ugyanis ennek megfelelően vásárolnak. Az általános tapasztalat szerint hölgyek a szerelmesek, férfiak pedig a kalandos regények irányában mutatnak nagyobb előszeretettel. Az úgynevezett „vérfagyasztó rémtörténeteknek” igen sok híve van. Itt, ebben az uccai ponyva-kereskedésben azután mindenki megtalálhatja a neki tetsző olvasnivalót. *Kutyafejes gyűrű, Patricia férjet fog, Köztünk van a gyilkos, Arizonai kaland, Beteljesült álmom, Kalandok a kannibálok földjén* itt mind a legnagyobb egyetértésben foglalnak helyet.

— Tönkrement kereskedő vagyok — meséli az uccai könyvkereskedő, — azelőtt fűszerüzletem volt. Most is az minden vágyam, hogy majd egyszer, ha a viharfelhők elmúlnak, újra visszaállhassak a pult mögé. Dolgozom is most sokat, délelőtt mint rikkancs, délután pedig itt a könyvekkel.

Az egyik mellékucacában a narancs- és citromárus biztatását halljuk:

— Ötöt tízért, a finom édes, savanyú citromból, tessék parancsolni. Ötöt tízért, egyet még ráadásul is adunk és azért semmit sem számítnak, hadd menjen, hadd vesszen a finom, savanyú citrom.

Az uccakeresztelkedésnél viszont csendesen, magánosan pipázva, lassan sétál fel és alá a pirossapkás hordár. Nehéz mester-ség ez. Manapság nincs az embernek kedve szerelmeslevelet küldözgetni.

— Hol vannak már a régi szép idők? — sóhajtja, amikor a kereseti lehetőségek után érdeklődünk. — A sok fürge, fényesruhás,

Itt kaphatók a legszebb szerelmes és legizgalmasabb detektívregények

A 616-os Feri bácsi, aki 28 éve viszi a szerelmesleveleket

Szól a nóta kedves verkliből

kerékpáros boy bizony nagyon rontotta nekünk az üzletet. Azelőtt sokszor naponta többször is megtettük ugyanazt az utat a megbízó úrtól az illető hölgyig és vissza. Virág, levél, ajándék, válaszvél, ez volt a leggyakoribb megbízás. Hála Istennek, azért most is akadnak még állandó ügyfelek. Különösen a régivágású, előkelő urak közül.

Néhány lépéssel odébb nótáskönyvet árul egy jóhangú ember. A színházak, mozik slágereinek címét kiáltja és dalolja a nóták szövegét is.

— Csak tíz fillér, a legújabb slágerekkel. „Irok neked egy szerelmeslevelet”, „Halálos tavasz”, A tavasz halálos. Kísasszony, azért nem kell megijedni. Nem halálos. Csak tíz fillér.

Tovább megyünk, egyszerre csak régi nóta hangjait hozza felénk a szél. Rég nem látott verklis, nagy hallgatóság körében fakocsijából édes, szép dallamokat varázsol elő. Csodálják is sokan. Van új, mai „slágere” is. Ahogyan vége, hull is a sok fillér, sőt nikkelpénz is akad közte. Vidám arccal köszöni meg a verklis a honoráriumot. Négy gyereke van otthon, igaz, hogy a legnagyobbik, a tizenhét éves fiú az már segéd, de hát a többire dolgozni kell. A verklit, illetve „zongorát” bérbe veszi. Napi egy pengő kölcsöndíjat kell érte fizetni.

— Hol szeretik a verklit legjobban — kérdezzük.

— Budán, a Déli vasút környékén. A villákhöz megyek legszívesebben, ott sok jószívű, finom úr lakik, akik szívesen adnak a muzsikáért.

— Friss a meleg, tejjel kenetetett, vajjal kenetetett pattogatott kukorica. Tíz gesztenye húsz fillér, három darab sült krumpli tíz fillér — kínálja áruját a járó-kelőknek az egyik

Hóvirágot, ibolyát szegfűt,

Friss a pattogatott kukorica

szerkesztőség közelében lévő gyümölcsárus bódé árusa. Lefényképezzük a tulajdonost a báránybörkucsmás Gyuri bácsit, és Kati, a felesége is megérkezik a helyszínre.

— Ejnye, a „mamámat” kellett volna megörökíteni, neki olyan tisztességes kereskedői arca van — mondja Gyuri bácsi sajnálkozva.

Köztudomású, hogy a pesti uccákon léteznek olyan árusok is, akik nem „kimondottan” a hivatalos engedély birtokában árulnak bizonyos cikkeket. A sötét kapualjakban ütik fel tanyájukat a zokni és harisnya zugárusok, akik suttogva hívják fel figyelmünket remek árujukra. A „tűzkő és szacharin” eladásával foglalkozó egyének jólismertek a pesti uccákon. Csaknem hipnotikus erővel suttogják csodaszavukat arra haladó embertársaiknak.

Ligeti Mária

Cipőtisztító a Nemzeti előtt

A LEGGONOSZABB EMBER

Írta: PAPP TAMÁS

Az agglegény megállt a körút sarkán. Koratavaszi este volt, a levegő sós párakkal tele s az erjedés fanyar illatával. Az agglegény fáradt volt és szomorú. Reménytelen egyedülvalóságában tanácstalanul nézett körül a le-felhullámzó sokaságon. Nem tudta, merre menjen. Kedves budai kocsmákra gondolt vágyakozva, ahol olyan jól el lehet bújni az emberek elől, néhány pohár bor mellett zavartalanul tűnődve mindazon, ami van s ami lehetett volna. De aztán eszébe jutott, mennyit kellene villanyozni, amíg odaér s érezte, ma fáradt volna ehhez. A dívatos éttermeket régen kerülte már s a kávéházak zsvajaja idegesítette. Nem tudott határozni.

— Ilyenkor derül ki — gondolta keserűen elmosolyodva, — milyen kicsi is ez a Budapest...

Valaki elment mellette s köszöntötte. Amíg a kalapjához nyúlt, hogy az üdvözlést viszonzozza, pillanatra eltűnődött, ki is lehetett az illető? Aztán felderült az arca. Eszébe jutott, a régi sörözőből ismerik egymást, ahol mind a ketten törzsvendégek voltak.

— A régi söröző — mondta halkán, s megmelegedett a szíve, — oda fogok menni!

Már indult és amíg ment, egyre gyorsabb lépésekkel, emlékek rajzottak körülötte. Elmult évekre gondolt, mikor minden reggel ott virradt rájuk a törzsasztalnál, amely akkoriban valósággal dívatban volt. Nem is emlékezett már, tulajdonképpen mi is történt, hogy egyszer csak bomladozni kezdett a társaság s egy szép napon elolvadt, elfogyott, mint a tavalyi hó. Persze, régen volt mindez s azóta nem is járt oda. Most valósággal lelkiismeret-furdalást érzett emiatt és úgy készült a viszontlátásra, mint aki hosszú idő után hazatér.

Meglepetve látta, mikor odaért: csupa idegen arc veszi körül. Személyzet, vendégek egyaránt kieserélődtek az idők folyamán. Szerenéséje volt, az egykori törzsasztalnál nem ült senki. Örült, hogy elfoglalhatta régi helyét, s míg a fröccsöt hozták, maga elé képzelte a hajdani társakat. Itt, szemközt vele Zoltán ült, akit csipős nyelve miatt a leggonoszabb embernek neveztek. Nem mintha tényleg annak tartották volna, de annyi szellemes gonoszsgát tudott mondani mindenkiről, hogy lassanként ráragadt ez az elnevezés. Határozottan tekintélye volt, idézték, ismételtették csipős megjegyzéseit és mert sohase lehetett tudni, melyikük kerül sorra, félték is tőle. Zoltán így bizonyos területen kívüli jogokat élvezett: neki szabad volt minden, őt nem rierte bántani senki. Most is elmosolyodott, mikor arra gondolt, milyen megyőződéssel tudta magyarázni:

Előfizetőinket okvetlen kérjük, ha a lakáscímük megváltozik, hogy ezt lapunk kiadóhivatalának (Bpest, VII, Dohány ucca 12) jelentsék be.

38

— Barátom, mindenkinek mindent meg lehet mondani, csak a formát kell eltalálni hozzá! Ha valakihez odalépek és azt mondom: „Uram, ön gonosztevő!” — feltétlenül inzultálni fog, lovagias ügy lesz belőle, elégtételt kell vennem, ami ha nem is veszélyes, de kellemetlen és terhes foglalkozás. Mit teszszek tehát? — kérdezte ilyenkor s apró szeméi huncutul villogtak. — Megvárom, míg ivás közben felmelegszik a hangulat, akkor kocintásra emelve poharam, hozzálépek, vállon veregetem és azt mondom kedveskedve: „Remek ember vagy öregem! Hiába, két ilyen gonosztevő, mint mi ketten, nem akad messzi határban!”

Természetes, hatalmas nevetés jutalmazta efféle történeteit s el lehet képzelni, ha általános, hétköznapi kérdésekről ilyen mulatságosan egyéni nézetei voltak, amelyeket különben sohase mulasztott el a gyakorlatban is alkalmazni, főleg ha egy-egy új ember jelent meg az asztalnál, milyen kegyetlenül gonoszkodó tudott lenni olyankor, mikor régi ismerőseiről, főként barátairól volt szó, kiknek minden gyengéjét ismerte.

— De sokért nem adnám — sóhajtott magában, — ha Zoltán most itt lenne!

És, mint ahogy a mesében történni szokott, nyílt az ajtó s Zoltán lépett be rajta.

— Csakhogy te is visszajöttél! — harsogta boldogan, amint az agglegényt megpillantotta. — Én már tavaly óta idejárom újból.

Régen nem látták, hát most alattomban, csendesen vizsgálgatták egymást. „Mégis múlik az idő” — állapították meg kölcsönösen. Közben hangosan örvendeztek egymásnak és régi emlékeket elevenítettek sorra.

— Mi van Gergellyel? — kérdezte az agglegény.

— Azt hiszem, boldogul — felelte Zoltán, aztán hozzátette, — meg is érdemi, nem látam embert, aki többet dolgozott nála.

Az agglegény meglepődött. Epés, gúnyos megjegyzést várt, mikor Gergely nevét kiejtette, hiszen emlékezett. Zoltán sohase szívelhette. Csodálkozott hát az elismerő nyilatkozaton.

— És Péterről mit tudsz? — érdeklődött később.

Péter bohém volt. Bohém és semmi más, míg egy szép napon író lett belőle. Zoltán mondta róla annakidején, hogy ő az az ember, akinek ötvenezer pengő adóssága van, a két pengő... Nagyon meglepődött hát a válaszon:

— Szívből örültem a sikerének. Ha sokat tréfálkoztunk is rajta, a tehetségét soha nem lehetett kétségbevonni!

Az agglegény nem hitt a fülének. Eszébe jutottak azok a végnélküli, mulatságosnál mulatságosabb s gyilkosabbnál gyilkosabb históriák, melyekből Zoltán ki nem fogyott, ha

Délibáb

Péterre fordult a szó. Vajjon mi történhetett, hogy ennyire megváltozott? Elhatározta, csak azért is próbára teszi, s egymásután beszélt azokról a régi cimborákról, kikről Zoltán a legcsúfondárosabban szokott megemlékezni. Hiába, Zoltánnak mindegyikre volt egy-egy elismerő, vagy éppen dicsérő megjegyzése.

Éjfél felé, mikor a hangulat egészen meghitt és bizalmas lett, nem állhatta tovább és megkérdezte:

— Mi történt veled, hogy ilyen végérvényesen megjavultál?

— Nem érted, mi? — nézett rá s huncutul villant a szeme. — Pedig egyszerű az egész! Régen én voltam nektek a „leggonoszabb ember”, kinek minden szavát lestétek, minden megjegyzését terjesztették, aki mindenkiről mindent el mert mondani. Nos, azóta sok víz lefolyt a Dunán, s ha tréfálni akarnék, azt mondhatnám, vezekelek a régi rossznyelvűségemért, vagy azt felelhetném, annyira kiábrándultam mindenből, már azt se tartom érdemesnek, hogy rossznyelvű legyek. Elvégre túl vagyok a negyvenen s már nem harcolni, csak létezni akarok. És régi igazság: minden, ami a végéhez közeledik, szerényebb lesz, halkabb és rokonszenvebb...

Nagyot szívott a szivarjából, így folytatta:

— De én nem mondom mindezt. Nem akarom, hogy azt hidd, megjavultam. Sőt, azért

Csodás hatású arcszépítő és finomító a Földes Margit-crème

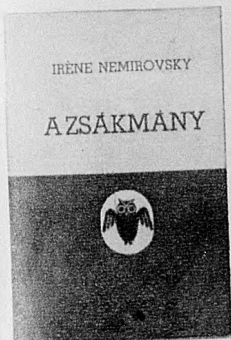
változtam meg, hogy bebizonyítsam: igazatok van, én vagyok a leggonoszabb ember.

— Nem értem! — nézett rá meglepetten az agglegény.

— Pedig egyszerű az egész! — nevetett a régi gúnyos nevetéssel. — Ha rosszat mondok valakiről, azért csak egy ember haragszik, az, akiről rosszat mondtam, mindenki más nevet rajta. Én tehát ez esetben nem gonosz vagyok, hanem mulatságos, vagy ha úgy tetszik, szellemes ember. De ha dicsérek valakit, annak legfeljebb ő örül egyedül, mindenki más bosszankodik miatta. Mert érdek nélkül jót senkise hall szívesen még a barátairól sem, hát még az ellenségéről?! És inkább képes feltételezni a leggonoszabb emberről is, hogy megjavult, csakhogy be ne kelljen ismernie ezt az igazságot. Vagy nem?

Az agglegény nem felelt. Mosolygott. Később, amikor a hajnali derengésben hazafele tartott, úgy érezte, Zoltán csakugyan most fogja megérdemelni a leggonoszabb nevet, amivel egykor megtisztelték...

NAGY ÁRLESZÁLLÍTÁS

Irène Nemirovsky:
A zsákmány.

A könyv terjedelme 230 oldal, finom egészvászson kötésben 3 pengő 60 fillér helyett 2 pengő 50 fillér.

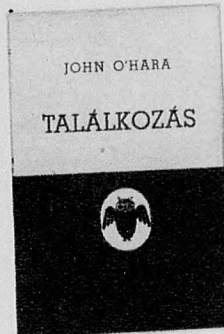
Megtakarítás
1 pengő 10 fillér.

G. Gunnarsson:
A vulkán árnyékában.

A könyv 236 oldal, finom egészvászson kötésben 3 pengő 60 fillér helyett 2 pengő 50 fillér.

Megtakarítás
1 pengő 10 fillér.

John O'Hara:
Találkozás.

A könyv terjedelme 238 oldal, finom egészvászson kötésben 3 pengő 60 fillér helyett 2 pengő 50 fillér.

Megtakarítás
1 pengő 10 fillér.

Rosamond Lehmann:
Titokzatos felelet.

A könyv 308 oldal, egészvászson kötésben 3 pengő 60 fillér helyett 2 pengő 50 fillér.

Megtakarítás
1 pengő 10 fillér.

Ezeket a műveket részletfizetésre nem szállítjuk. Az itt felsorolt összes könyvek megrendelhetők Tolnai Világlapja könyvesboltjában, Budapest, VII, Dohány u. 12. Kérjük rendeléskor az előzetes beküldését. Utánvétellel 75 fillérrel drágább, mert ennyit számít fel a posta. Ha gincs kéznél postabefizetési lap, akkor 3 fillérért akármelyik postahivatalban vagy trafikban kapható úgynevezett üres csekklap. Postatakarékpénztári csekklap számlánk száma: 9244.

Déliláb

Szerkesztői üzenetek

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben válaszokat nem adhatunk, még abban az esetben sem, ha válaszbélyeges berítéket kapunk.

Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

Rózsaföld. (38.) Erre biztos szer, vagy biztos gyógymód természetes, hogy nincsen. Viszont valószínű, hogy ha naponta hosszabb, de nem fárasztó gyalogsétákat tesz, akkor le fog fogyni.

Este, Búcsú. (12.) Úgyes versek, de részint nem valók a lapunk keretébe, részint el vagyunk halmozva kézíratokkal.

Irni szeretnék. (4.) Filmforgató könyvet írni nem olyan egyszerű. Nagy gyakorlat kell hozzá és filmttechnikai ismeretek. Valamelyik rendezővel és operatőrrel kellene összejönni, akik útmutatást adhatnak majd a forgatókönyv megírására vonatkozólag.

Egy tanácstalan. (6.) Mindenesetre helytelen volt az a cselekedet, ahogyan összerakultak, de hát azért most már erről nem lehet vitatkozni. Most már csak arról lehet szó, hogy mint írja, hogyan segíthetne a helyzetén. Háromféle mód van. 1. Hogy sikerül megértetnie az illetővel, hogy ez az állapot tarthatatlan, így tehát intézkednie kell abban az irányban, ahogy maga gondolja. 2. Vagy megpróbál magának valamilyen állást szerezni. (Külföldre ma nem gravitálhat.) 3. Vagy, pedig kénytelen lesz beletörődni a mostani helyzetébe, azzal a reménnyel, hogy mégis csak megváltozik a sorsa.

D. Gizella. (8.) 1. Cs. F. címe: Budapest, XIV, Álmos vezér tere 6. 2. Természetes, hogy magyarul. 240 pengő az évi tandíj. De körülbelül 100 pengő kiadás van még egy évben. A tanfolyam 3 éves.

S. József. (10.) Délelőtt és délután. Havonta fizetheti. Sőt a második évben már tandíj-kedvezményben részesülhet.

U. E. (12.) 1. T. I. Andrassy Színház. 2. N. A., Pesti Színház. 3. Sz. É., Nemzeti Színház.

V. S.-né. (20.) Ezzel a dologgal legnagyobb sajnálatunkra, nem foglalkozhatunk.

K. Mária. (22.) Mi erre nem vállalkozhatunk, szíveskedjék közvetlenül az illetőhöz fordulni. XIV, Álmos vezér tere 6.

H. S. (40.) Nagyon kedves a vers, de még nem közölhető.

Kató a kislány. (42.) P. J. Nemzeti Színház. Nőtlen. Sz. L. Vígszínház.

14 éves. (44.) Nagyon helyesen látja a dolgokat, mert valóban még egy évig kell várnia, addig, amíg beiratkozhatik a színiiskolába. (Színiiskolát ma okvetlen kell végeznie.) Aztán tagja lehet a kamarának. Kamarai tagság nélkül ma statisztálni sem lehet filmen.

H. P. I. (48.) E. M. címe, Andrassy Színház. Cs. A. címe nem ismeretes. Lev. lapon nem válaszolhatunk, mint ahogy azt a rovat elején olvashatta.

K. N. J. (50.) Az illető művész életében azóta változás állt be. Jelenleg, amennyiben óhajt írni neki, legjobb, ha a Magyar Színházba ír.

Számonkénti olvasó. (52.) R. M. Berlinben él. Bizonyos hírek szerint férjhez ment, bizonyos hírek szerint nem. Ő maga a hírt nem cáfolta meg és nem is erősíti meg.

18 éves (54.) Kérdéseire sorjában válaszolunk. 1. A bársony téli viseletre nagyon divatos. Mint koszűnöt, tavasszal uccára is viselik. 2. A szódavíz nem fogyaszt. 3. Sok főzeléket és még több gyümölcsöt kell ennie, mert nem hízlalnak, de tápértékük igen nagy. Megfelelő és nem gyakori kezelés nem árthat.

Állami 21. (58.) Mint ön is mondja, a legjobb volna orvos tanácsát kikérni. De addig is próbálkozzon meg a nyerskoszúttal. Sok rántatlan, a francia konyha módjára elkészített főzelék és még több nyers gyümölcs. A száraz arcbőrt úgynevezett bőrtápláló krémmel kezelik. Ha az arc megtelik, meghízik, a szem alatti petyhüds eltűnik.

Szőke kislány. (60.) Az emberek véleményére természetes hogy kell adni, de érzelmi dolgokban mégis csak a saját szívére kell hallgatnia. Maga ismeri az illetőt, illetve magának kell őt ismernie, tehát egyedül csak maga lehet illetékes azt eldönteni, hogy érdemes-e hozzá feleségül menni, vagy nem.

M. I., Szeged. (52.) Csak augusztus végén jelentkezhetik a Színművészeti Akadémiába való felvételre. A felvételhez szükséges születési bizonyítvány (legalább 17 évet betöltött életkor), iskolai bizonyítvány (legalább négy középiskolai végzettség), szülői beleegyező nyilatkozat és erkölcsi bizonyítvány. A felvételi vizsgán darabból adhat elő jelenetet, esetleg költeményeket szavalhat.

Érdeklődő. (56.) Sz. J. valóban menyasszonv. úgy volt hogy még ebben a hónapban lesz az esküvő, de egyelőre az esküvő időpontja eltolódott.

Színházrajongó. (58.) Valóban még van egy néhány színházunk, amely nincs fölszerelve forgó színpaddal. De azért ma már ezekben a színházakban is rendkívül gyorsan tudnak díszletezni. A magyarázat egyszerű. A soron következő kép díszlete már áll az első díszlet előtt s így, amikor a függöny a díszlet-változás miatt összecsapódik, pillanatok alatt ki tudják tolni az első díszletet, hogy ugyan-csak pillanatok alatt előre lökessék a hátsó díszleteket. A díszletek rögzítése szintén nagyon gyorsan megy végbe.

Előfizetési árak:

1/4 évre 1 pengő 80 fillér, 1/2 évre 3 pengő 60 fillér

Felelős szerkesztő: BIBÓ LAJOS
Felelős kiadó: PAIZS GÉZA

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.
Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszáma:
14-23-39 és 14-23-50

TÖBB MINT 2000 ELHUNYT ELŐFIZETŐ HOZZÁTARTOZÓJA KAPTA MEG EDDIG LAPVÁLLALATUNK UTJÁN AZ ELŐFIZETÉSSSEL KAPCSOLATOS BIZTOSÍTÁSI ÖSSZEGET. A lapok terjedelmének hatósági korlátozása folytán, az újabb kifizetésekről a fényképfelvételeket és az előfizetők névsorát, helyszüke miatt nem közölhetjük.

A VI. közigazgatási továbbképző tanfolyam ünnepélyes megnyitása. Nickl Alfréd, gróf, Csáky István külügyminiszter, vitéz Keresztes-Fischer Ferenc belügyminiszter, dr. Mártonffy Károly (MFI felv.)

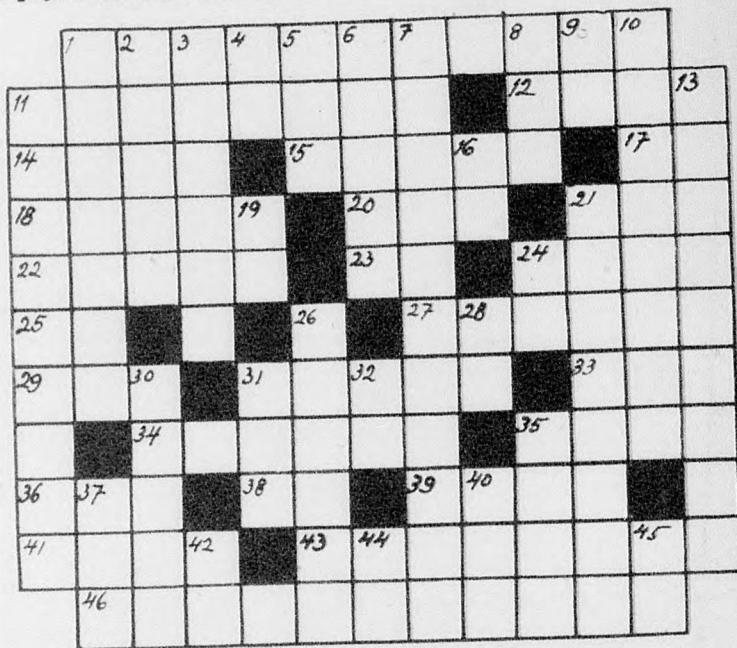
Az ülés. Fáy István, Varga József iparügyi miniszter, Bárczy István, vitéz Jány Gusztáv, Bartha Károly honvédelmi miniszter, Radoesay László igazságügyi miniszter, Kánya Kálmán, Tasnádi-Nagy András, a Ház elnöke, Kurafiáth Jenő főpolgármester, Blaha Sándor (MFI foto)

Az országos bélyegértekezleten vitéz dr. Janka Tibor előadást tart (Falus felv.)

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten értékes könyvjutalmakat osztunk ki. Megfejtési határidő április 25. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés.

Vízszintes sorok: 1. Az ezredes gyakori mondása Millőcker: Koldusdiák operettjében. 11. Biztosít, kezesskedik. 12. Rajzolat. 14. Görög férfinév. 15. Attília legidősebb fia. 17. Te — latinul. 18. Származó. 20. Régi súly. 21. Ülőhely. 22. Elhunyt török köztársasági elnök. 23. A bpesti Operaház építőjének monogramja. 24. Ilyen lap a Délbáb. 25. Fokozat. 27. Viszsa: elhelyező, eltevő. 29. Vissza: erősítő szó. 31. Nehezen mozog.

33. Hónap rövidítése. 34. Vissza: hirtelen eloszló. 35. Vasszemekből van összeállítva. 36. Abesszin törzsfő. 38. Kicsinyítő képző. 39. Sportegyesület (angol). 41. Fundamentum. 43. Hotel. 46. A latinok nagy költője.

Függőleges sorok: 1. Iparosember. 2. et circenses, a római nép jelszava volt a császárok korában. 3. Kis gyerekek iskolái. 4. A nátrium vegyjele. 5. A bpest amatőr I. osztályban játszó futballesapat. 6. Jocker, römikártyalap. 7. Állami kezelésbe vétel. 8. Az állatok szabója.

Beküldendő sorok: vízszintes 1, 46, függőleges 7, 10 11 és 13

9. Kutya. 10. Nem bűnös. 11. Kínzás, gyötrés. 13. Kihallgatás. 16. Keresztül. 19. Régi hossz-mérték. 21. Ismert jugoszláv község. 24. Feltételes kötőszó. 26. bárdok, Arany János balladája. 28. Mássalhangzó — kiejtve. 30. Vegyi kivonat, a konyhasóból állítják elő. 31. Kis ház. 32. Sárosi László. 35. Fiú-becenév. 37. . . . mars! 40. Személyes tárgyú hivatalos aktákban olvasható rövidítés. 42. A Ludolf-féle szám. 44. Német prepozíció. 45. Az olasz skála első hangja.

Payper.

A mult számban közölt rejtvény helyes megfejtése

Vízszintes sorok: 1. Vén gazember. 10. Pír. 11. Ölel. 12. Imák. 14. O. Z. 15. Granada. 16. Né. 17. Ki. 18. Neked. 19. Lack. 21. Oto. 23. Bibó Lajos. 25. Lári. 27. To. 28. Ász. 29. Ilona. 31. Himen. 32. Sarló. 33. Lil. 35. Űz. 36. Lá. 37. Carrara. 40. Pártol. 42. Tnag (Gant). 43. Mosom kezeim.

Függőleges sorok: 1. Vízitál. 2. Ér. 3. Göreb. 4. Alakit. 5. Zenebohócok. 6. Eladó. 7. Biala. 8. Em. 9. Ráncos. 10. Pokoli tűz. 13. Kék szalag. 15. Gn. 20. Ajánlani. 22. Oros. 24. Lemér. 26.

Inalás. 30. A Ráró. 34. Iram. 38. Ale. 39. Rte. 40. Po. 41. T. M. (Tompa Mihály).

Jutalmazott megfejtők névsora

Helyszűke miatt csak a jutalmazottak teljes nevét és a helységnév kezdőbetűjét közöljük. A mult számban közölt rejtvény helyes megfejtői közül Jónás Irénke, Bp., Horos Sándor, K., Szánthó Imre, Sz., Ollé Dezső, P., Dékány Ferenc, Sz., Berec István, E., Kállay Ferenc, Bp., Kun Attila, K., Németh Éva, M., Máthé Béláné, H., könyvjutalomban részesültek.